

Spokojny przebieg strejku w Łodzi. Stanowisko przemysłu, „Pracy” i chadecji. Specjalne wywiady „Republiki”.

CO MÓWIĄ SFERY PRZEMYSŁOWE.

W dniu wczorajszym przeprowadziliśmy szereg rozmów z wybitnymi przemysłowcami na temat sytuacji, jaka wytworzyła się wskutek strejku.

Jednymyślnie podkreślali przedstawiciele przemysłu pełną bezzasadność twierdzeń, jakoby wybuch i utrzymanie strejku leżało w ich interesie. Na potwierdzenie tej tezy przytaczają fakt, że obecnie panuje doskonała konjunktura w przemyśle.

Moznaby było sprzedać całe składy, gdyby nie stała temu na przeszkodzie niemożność pokrywania się w dewizy. Przyznać trzeba, że pogląd ten jest w zasadzie słuszny. Stoimy u początku pełni zimowego sezonu; w sierpniu natomiast rozpoczyna się na dobre zbyty towarów białych. Jeżeli jednak przemysł mimo tych świetnych koniunktur, redukuje pracę, lub też wstrzymuje sprzedaż, to dzieje się to wyłącznie wskutek obowiązujących przepisów dewizowych. Tym przepisom przemysł musi się poddać i pogodzić ze smutną rzeczywistością redukcji pracy. Jeśli więc komu może zależeć na strejku to w każdym razie nie przemysłowcom, którzyby mogli obecnie robić świetne interesy, o ile tylko mogliby mieć możliwość nabywania dewiz.

Tu zaś trudności są niebywale i piętrzą się z dnia na dzień. Warszawa nie orientuje się w zupełności w sytuacji, dopuszczając do tego katastrofalnego położenia. Istnieje bowiem tam mniemanie, iż wytworzony w Łodzi i znajdujący się na składzie zapas tkanin i przędzy starczy na wiele miesięcy. Oczywiście, że nie potrzeba wykazywać całej bezzasadności tego poglądu.

Skutki tego są obecnie widoczne. Przemysł ograniczony jest obecnie do nabywania dewiz na czarnej giełdzie, skąd w najlepszym razie może otrzymać 10 proc. zapotrzebowania. Przez banki nie otrzymuje się nawet najmniejszych ilości, a dostawy P.K.K.P. są nietylko że nieregularne, ale też nie stoją w żadnym stosunku do zapotrzebowania dewizowego, zapewniającego utrzymanie w pełni pracy fabryk. Pozostaje wreszcie ostatnia droga zaopatrywania się w dewizy. Jest jednak ona nie tylko połączona z wielkim ryzykiem, oraz niebezpieczeństwem, ale też jest niezmiernie droga. Myślimy tu o t. zw. „czarnych przekazach”.

Przemysłowiec, kupujący przekaz dolarowy lub gotówkę w Gdańsku, musi w Łodzi wpłacać należność w markach polskich, przyczem „czarni bankierzy” obciążają markę niemiecką po 120 podczas, gdy Gdańsk notuje ją około 176. Oznacza to niebywale podrożenie. Ale nawet ta droga nie można zakupić potrzebnych ilości dewiz. Wszystko to doprowadziło do stanu, w którym fabryki stopniowo przystępują de facto do likwidacji uruchomienia. Przypływ surowca jest minimalny, sprzedaż została wstrzymana, gdyż żadną miarą rozsądny przemysłowiec nie może się zgodzić na sprzedaż za marki, nie mając gwarancji zdobywania walut po warunkach rozpuszczane, zwłaszcza przez warszawską prasę, pogłoski o dążeniu Łodzi do wstrzymania ruchu fabryk, występują w pełnej okazałości jako niezdarne i najwłaściwie skłeczone głupstwa. Są obecnie alternatywy: albo możliwość zaopatrywania się w dewizy, albo też stopniowe zamykanie fabryk. O ileby pierwsza ewentualność mogła być zrealizowana, to strejk ze względu na świetną konjunkturę

nielast dewiz nadal nie będzie można nabywać, to nawet bez strejku musi Łódź stanąć. Strejk sytuacji nie odmieni.

Jedynym wyjściem, któreby mogło zmienić obecne fatalne położenie, jest wprowadzenie przez P.K.K.P. sprzedaży dewiz i walut na terminy. Przemysł włókienniczy z chęcią poniosłby nawet znaczny report, gdyby miał gwarancję otrzymania na tej drodze dewiz. P.K.K.P. mogłaby nabyć te ilości dewiz, płacąc agio do obecnych kursów arbitrażowych eksporterom, których należności są płatne w późniejszych terminach.

Staraliśmy się również stwierdzić, w jakim stopniu podwyżka robocizny o 50 proc. odbije się na cenie towarów.

Podwyżka cen wyniesie od 10 proc. przy towarach najgrubszych, a przy cienkich, w których robocizna odgrywa poważną rolę, dojdzie do 40 proc. Średnio 18 proc.

Przy obecnej mocnej konjunkturze nie odegra to roli na zmniejszenie się zbytu na rynku krajowym. Również eksport nie ucierpi zasadniczo. Najwyżej przemysłowcy ograniczą swe zyski. Wszystko to odnosi się do towarów gorszych i średniej jakości. Wysokie gatunki chwilowo tej podwyżki wytrzymać nie są w stanie. Biorąc jednak pod uwagę średnią jakość produkcji łódzkiej, można śmiało powiedzieć, że pierwszą troską przemysłowca nie jest sprawa udzielonej podwyżki, a niezłałatwiona i paląca kwestja nabywania dewiz.

Naogół można powiedzieć, że Łódź przemysłowa nie życzy sobie strejku i pragnie spokojnej pracy. Przemysł uważa, że dał odpowiednią podwyżkę, gdyż wedle wyliczeń, jakie przeprowadził, koszta utrzymania w stosunku do stycznia wzrosły o 518 proc., płace zaś po uwzględnieniu ostatniej 50 proc podwyżki o 673 proc.

P. SOBCZAK,

Związek „Praca”.

W celu zapoznania się z zapatrywaniem i stanowiskiem związku „Praca” w strejku włókienniczym, zwróciliśmy się do p. Sobczaka po informacje, które poniżej podajemy:

— Czem uzasadniają panowie żądanie doprowadzenia realnej wartości płac do normy przedwojennej?

— Płaca, jaką otrzymuje obecnie robotnik, jest tak nieznaczna, że wynosi tylko jedną-czwartą w stosunku do zarobku przedwojennego. Zarabiając przed wojną średnio 1 rb. 20 kop. mogli za to otrzymać 6 bochenków chleba, podczas, gdy za dzisiejszą płacę nie kupi nawet półtora bochenka. Dążymy więc systematycznie do przywrócenia przedwojennej normy płac, ponieważ uważamy, że tylko one będą odpowiadaly rzeczywistym potrzebom robotnika. Narazie jednak zgadzamy się w zupełności na to, aby obliczano robotnikom nowe stawki podług orzeczeń komisji statystycznej. Gdyby się fabrykanci na to zgodzili, to nigdy nie doszłoby do żadnych strejków.

— Jak odnosi się związek „Praca” do propozycji p. min. Darowskiego odnośnie regulowania płac wedle orzeczeń komisji statystycznej?

— Z wielkim uznaniem. Skłaniamy się także nader chętnie do projektu p. ministra, tyżącego zreformowania Komisji Statystycznej, w której mają brać udział tak-

i zaznaczam, że do tego będziemy dążyli wytrwale.

— Jak odnosi się związek „Praca” do nowoutworzonej Nadzorczej Komisji?

— Komisja ta powstała zupełnie samo zwańczo i nie możemy z tego powodu uznać jej, gdyż nie chcemy brać na siebie odpowiedzialności za czyny jednostek zupełnie do tego niepowołanych. Natomiast została wyłoniona ze związku „Praca” Komisja strejkowa, której zadaniem jest czuwanie wraz z innymi związkami nad akcją strejkową.

— Jaki jest przebieg strejku?

— Wszystkie fabryki włókiennicze stanęły, można przeto powiedzieć, że strejk obejmuje całą Rzeczpospolitą. Jest to strejk najwyraźniej żywiołowy, czego dowodzi choćby ten fakt, że robotnicy bez nakazu związku rzucili pracę, co związek naturalnie zaakceptował.

Naogół panuje wśród robotników wielkie wzburzenie, wywołane niepewną i ciężką sytuacją.

P. POSEL HARASZ.

Związek chrześcijańsko-demokratyczny.

Pobył p. ministra Darowskiego w Łodzi wpłynął o tyle na sytuację strejkową w przemyśle włókienniczym, że związek chrześcijańsko-demokratyczny zgodził się na zafiarowaną przez fabrykantów podwyżkę płac o 50 proc. i przystąpił do pracy.

Celem zapoznania się ze stanowiskiem związku chrz.-dem. mieliśmy z posłem Haraszem następującą rozmowę:

Czem uzasadniają panowie żądanie doprowadzenia realnej wartości płac do normy przedwojennej?

— Nie ulega żadnej wątpliwości, że robotnicy najdotkliwiej odczuli fatalne skutki spadku naszej waluty i marnej gosp. państwowej i dlatego sądzę, iż czynniki rządowe jako też czynniki kierujące ruchem robotniczym winny postawić sobie za główne zadanie, doprowadzenie cennika roboczego do normy przedwojennej. Uzasadnionem jest to tem bardziej, gdyż fabrykanci kupują surowce i sprzedają towary za gotówkę dolarową, w pełnowalutowej walucie. Tak zapatrujemy się na tę sprawę zasadniczo, ale rozumiemy, że doprowadzenie jej do pomyślnego rozwiązania nie należy do najbliższej przyszłości. Podług mnie całkowite wprowadzenie płac podług normy przedwojennej będzie możliwe dopiero wtedy, gdy rząd rozwiąże kwestję walutową.

Tymczasem przemysłowcy mogą wytrzymać konkurencję zagranicy przeważnie wskutek taniości robocizny.

— Jak zapatruje się zw. chrz.-dem. na propozycję p. min. pracy odnośnie regulowania płac wedle orzeczeń zreformowanej komisji statystycznej?

— Na konferencji, zwołanej w dniu 11 bm. przez Ch. D. w Prezydium rady ministrów w Warszawie ostrzegaliśmy rząd przed obecnymi wypadkami, wskazując na szaloną drożyznę i na ewentual-

ne konsekwencje, jakie robotnicy mogą z tego wyciągnąć.

W tym też celu proponowaliśmy narazie zreformować Komisję Statystyczną w ten sposób, aby obliczenia jej były dokonywane dwa razy w miesiącu i zbadaliśmy, aby przemysł stosował się w obliczaniu stawek robotniczych do orzeczeń tej komisji tak, jak to się dzieje z płacami urzędników państwowych.

— Jaki jest stosunek związku chrz.-demokr. do nowoutworzonej Komisji nadzorczej — zapytaliśmy.

— Nie możemy uznać tej komisji za istniejącą gdyż związek klasowy i „Praca” także jej nie uznały, powstała więc ona na terenie pozazwiązkowym i zupełnie samowolnie. Powołana do życia przez delegatów poszczególnych związków za wod. zupełnie bez wiedzy zarządów, nie mogła wzbudzić najmniejszego zaufania, to też żaden związek nie mógł jej uznać za oficjalnego przedstawiciela.

Taka komisja, podług mnie, byłaby tylko wte dy miarodajna, gdyby wszystkie związki zawodowe delegowały swych przedstawicieli i za nich wzięły odpowiedzialność.

— Jakimi motywami powodował się związek chrz.-dem. przy zaprzestaniu akcji strejkowej?

— Na konferencji w radzie ministrów, o której już powyżej wspominałem, przed stawialiśmy czynnikiem rządowym ciężkie położenie ekonomiczne robotników i wzywaliśmy rząd aby przedsięwziął akcję w celu załagodzenia konfliktu, wskazując jako tymczasowy środek przyjęcie przez fabrykantów wskaźnika drożyznianego Kom. Statyst. który wynosił 48 pr. Uważaliśmy wtedy że jeżeli za pośrednictwem rządu uda się przemysłowców do tego nakłonić, to przez wzgląd na trudne położenie gospodarcze państwa, jakoteż na straty, jakie ponoszą strejkujący robotnicy, możemy zgodzić się na powyższe warunki.

Ponieważ przemysłowcy nie chcieli się początkowo zgodzić na nasze żądania i ofiarowali nam tylko 35 proc. przeto stanowiliśmy dążyć do osiągnięcia naszych postulatów nawet przy pomocy strejku.

Gdy jednak rząd, uprzednio poinformowany o możliwości załagru w przemyśle włóknistym wysłał do Łodzi dla załagodzenia sytuacji p. min. Darowskiego który jako cel swej interwencji postawił uznanie przez fabrykantów wskaźnika Komisji Statystycznej w Warszawie 48 proc. takowy uzyskał zaakraglając go jeszcze do 50 proc., to uważaliśmy za stosowne strejk zlikwidować.

Fabrykanci narazie jeszcze umowy nie podpisali i nie wyrazili jakiegokolwiek chęci do normowania w przyszłości płac robotniczych podług orzeczeń Kom. Statystycznej. My jednak będziemy nadal stawiali żądanie, kierując się obliczeniami Kom. Statyst. w Warszawie, a w razie nieuznania takowych, będziemy je zawsze popierali strejkdem.

(Wiadomości o przebiegu strejku na stronicy 6-ej).

SPRAWY POLITYKI POLSKIEJ.

SKULCZYCY PRAGNĄ SIĘ POŁĄCZYĆ Z „PIASTEM”.

Nasz warsz. koresp. telef.:

Odbyło się dziś posiedzenie zarządu Narodowego Związku Ludowego w sprawie połączenia się z „PiaSTEM”.

Przewodniczył p. Brzostowski, a referował były poseł i były prezydent p. Skulski.

P. Skulski w referacie swoim wypowiedział się za połączeniem się z „PiaSTEM” bez zastrzeżeń. Natomiast odmiennego zdania był prezes partji ks. poseł Bliziński.

komisję dla zbadania warunków do połączenia się z „PiaSTEM”. Wybrano do niej między innymi: ks. Blizińskiego, pp. Skulskiego, Brzostowskiego, Maya i innych.

KONWENT SENJORÓW.

Nasz warsz. koresp. telef.:

W czwartek odbędzie się posiedzenie konwentu seniorów pod przewodnictwem marszałka Rataja, który w środę wraca do Warszawy, a to celem ustalenia prac Sejmu podczas sesji letniej.

Prezydent Witos wraca również dziś

Przed wręczeniem noty angielskiej.

Nota angielska jeszcze nie gotowa.

PAT. — LONDYN, 17 lipca. — Polrząd. Nota angielska, o której w swym przemówieniu mówił premier Baldwin, a która ma być odpowiedzią zbiorową na memorandum niemieckie, dziś jeszcze nie była gotowa. Najprawdopodobniej redakcja noty będzie gotowa jutro lub pojutrze, wtedy będzie przedmiotem rozważań gabinetu angielskiego, zaś potem dopiero, co nastąpi nie wcześniej jak w końcu bieżącego tygodnia, będzie przesłana sojusznikom dla poczynienia ewentualnych uwag.

Rząd brytyjski będzie starannie unikał wszelkiej zwłoki w przygotowaniu tej noty i wysłaniu jej sojusznikom. W tutejszych

kręgach politycznych wyrażają nadzieję, że ze względu na szczególny pośpiech, jakiego wymaga sprawa omawiana w nocy, sojusznicy również zaniechają wszelkich negocjacji, które przedłużają rozstrzygnięcie tej sprawy.

PAT. LONDYN, 17 lipca. — „Times” w artykule wstępnym omawia znów stosunek Francji do Anglii w świetle ostatniego przemówienia Poincarégo, że stosunek ten w znacznej mierze zawisł od uregulowania kwestji niemieckiej. Dziennik angielski nie próbuje dysputować z premierem francuskim co do istoty przyczyn, które złożyły

się na obecną maskowaną, czy prawdziwą sytuację ekonomiczną Niemiec, natomiast twierdzi, iż w żadnym razie okupacja zagłębia Rubry tak z punktu widzenia interesów koalicyjnych, jak samych Niemiec nie wpłynęła dodatnio na stan gospodarczy tych ostatnich.

BENESZ OPUSZCZA PARYŻ.

PARYŻ, 17 lipca. — Dr. Benesz opuści Paryż w środę przed południem chociaż pierwotny termin jego odjazdu wyznaczony był dopiero na sobotę. Benesz powracając z Paryża do Pragi zatrzyma się w Brukseli, gdzie odbędzie konferencje z belgijskim ministrem spraw zagranicznych. Dr. Benesz doszedł do przekonania, iż porozumienie między Paryżem a Londynem w sprawie wspólnej odpo-

wiedzi dla Niemiec jest niemożliwe. Benesz opuszcza Paryż w każdym razie nie bezwzględnie rozczarowany, lecz w przekonaniu, że rząd angielski zdecydował się na wysłanie oddzielnej odpowiedzi Niemiec.

ECHA MOWY POINCARE'GO.

PAT. — LONDYN, 17 lipca. — Dzienniki donoszą, iż otrzymano tutaj oficjalne zaprzeczenie, jakoby mowa Poincarégo, wygłoszona przy odsłonięciu pomnika w Fentis, była odpowiedzią na deklarację Beldwina, gdyż mowa ta została przez Poincarégo napisana znacznie wcześniej.

WIZYTY AMBASADORÓW.

PAT. — LONDYN, 17 lipca. — Lord Curzon przyjął dzisiaj ambasadora francuskiego, a bezpośrednio po nim ambasadora włoskiego.

Spółpraca litewsko-niemiecka.

A. W. — PARYŻ, 17 lipca. — Nawiązując do obrad rady ambasadorów w sprawie Klaipedy, „L'Information” w bardzo energiczny i mocny sposób demaskuje stanowisko Litwy kowieńskiej, która staje się coraz bardziej narzędziem intryg niemiecko-rosyjskich.

Zaślepiona przez swą nienawiść do Polski, chce Litwa pośredniczyć pomiędzy Rosją i Niemcami. Czyż ostatnio prezes prowincji Prus Wschodnich, w jednym ze swych przemówień, nie oświadczył, że Klaipeda jest właściwie tylko przedłużeniem Prus Wschodnich? A ostatnio, jak

wskazują źródłowe informacje, wizyta przedstawicieli sztabu generalnego litewskiego w Berlinie, miała na celu konwencje militarna między Niemcami a Litwą, przyczem Litwa zafiarbowała swe pośrednictwo między Niemcami i Rosją. Litwa dość już złożyła dowodów swego współuczestnictwa w machinacjach niemieckich. Podkreślić należy znamienity fakt, że gubernatorem portu klajpedzkiego mianowana został nacjonalista niemiecki. Lebuhr. Fakt ten świadczy wymownie, dokąd postępnęta została współpraca Niemiec i Litwy.

O czym mówiono na konferencji ryskiej.

Wywiad z wiceministrem Strasburgerem.

AW. — WARSZAWA, 17 lipca. — Wiceminister Strasburger po powrocie z Rygi, udzielił przedstawicielowi Agencji Wschodniej następujących informacji: W lipcu r. 1921, odbył się w Helsingforsie pierwszy zjazd ministrów spraw zagranicznych Polski i państw bałtyckich, na którym, w uznaniu pożyteczności tego rodzaju zjazdów, ustalono odbywanie dalszych zjazdów co kilka miesięcy. W wykonaniu powyższego odbyły się już zjazdy: warszawski w marcu 1922 r., rewelski w październiku 1922 r., oraz ostatni czwarty zjazd, w dniach 9, 10 i 11 bm. w Rydze.

Ze względu na swoją politykę antypolską, Litwa w zjeździe udziału nie brała. Główne cele konferencji obecnej były te same, jak i zjazdów poprzednich. W pierwszym rzędzie rozchodziło się o przedstawicielom państw, biorących w zjeździe tym udział, o zbliżenie się na gruncie ten dencji pokojowych i dążności do odbudowy życia gospodarczego. W związku z powyższym omówiono, zgodnie z programem, wykonanym przez zapraszający rząd litewski, szereg zagadnień, dotyczących stosunków między reprezentowanymi państwami, oraz wspólnego stanowiska wobec bieżących kwestji politycznych Europy.

Przedmiotem obrad i rezultat dotychczasowych konferencji Polski i państw bałtyckich, uzgadnia postępowanie na terenie Ligi narodów w kwestjach, będą-

cych na porządku dziennym 4 zgrupowania Ligi, a więc a) rozbrojenia morskiego i lądowego, b) poprawek do art. 5 paktu Ligi narodów c) wspólnej taktyki na ogólnym zgrupowaniu Ligi.

Dotychczas dyskusji podlegały zagadnienia gospodarcze, jako to: traktaty handlowe między państwami, biorącymi udział w zjeździe, udogodnienia komunikacyjne umowy o mocy prawnej itd. Zasadnicza zgodność poglądów znalazła wyraz w sporządzeniu i podpisaniu protokołu obejmującego szereg konkluzji i wniosków. Podobnie, jak poprzednio, mają być powyższe konkluzje i wnioski, po rozpatrzeniu przez odnośne rządy, przedmiotem ostatecznej i wymiany zdań między Finlandją, Estonją, Łotwą i Polską.

Pan min. Seyda, z powodu spraw wewnętrznej wagi, nie mógł osobiście uczestniczyć w Rydze. W związku z tem miałem zaszczyt reprezentować i zastępować go. Nieobecność pana min., aczkolwiek szczerze odczuć, znalazła zrozumienie w wyniku wyjaśnień, jakich udzieliłem.

Nastroj wzajemnego zrozumienia, jakim obrady się toczyły, rokuje jaknajlepsze nadzieje zbliżenia się państw bałtyckich i Polski. Nadmienić również muszę o serdecznej gościnności, jaką spotkała nas zarówno ze strony władz państwowych, jak i komunalnych m. Rygi. Następną konferencją została naznaczona na grudzień rb.

Zajścia w Białej.

KRAKÓW, 17 lipca. — W sobotę zdarzył się tutaj na placu Blichowym podczas wiecu bardzo przykry wypadek. Na wiecu ten przybył p. Herlik w charakterze komisarza rządowego. Przeciwno p. Herlikowi wygłosił podburzające przemówienie niemiec Lukas.

Tłum podburzony przez Lukasa zwrócił się do Herlika z żądaniem wypuszczenia aresztowanych robotników na wolność. Zaczepiony usiłował wy tłumaczyć swe postępowanie, lecz rozjuszony tłum rzucił się na komisarza rządowego, powalił go na ziemię, złamał mu szablę, począł deptać nogami i rzucać nań cegłami. Przy była na alarm policja ledwo wyrwała z rąk rozjuszonego tłumu p. Herlika, om-

dalego i pokrwawionego i przewiozła go do szpitala. Wiec rozwiązał przybyły na miejsce komendant policji z plutonem żołnierzy policyjnych, na których tłum rzucał kamieniami.

BIALA, 17 lipca. — W związku z ostatnim zajściem na placu Blichowym donoszą, że aresztowano 16 robotników oraz sekretarza związku PPS. Sokołowskiego Peterka i Lukasa. Wzburzenie z powodu tych aresztowań jest bardzo wielkie. Co do napadu na urzędnika policji wychodzi obecnie na jaw, że była to prowokacja ciemnych elementów, specjalnie zamówiona przez przeciwników klasy robotniczej w Białej.

GEN. CAVAN ZAPRASZA GEN. SIKORSKIEGO DO ANGLJI.

Telefonują do „Republiki” z Warszawy.

Jak się dowiadujemy, attache wojskowy poselstwa angielskiego, przed wyjazdem gen. Sikorskiego, złożył b. premierowi wizytę i w imieniu szefa sztabu angielskiego, lorda Cavana i jego małżonki, ponowił zaproszenie gen. Sikorskiego do Anglii.

Z KOMISJI SKARBOWEJ.

PAT. — WARSZAWA, 17 lipca. — Na popołudniowym posiedzeniu sejmowej komisji skarbowo-budżetowej, pod przewodnictwem posła Ostęckiego, PSL, rozpatrywano w dalszym ciągu projekt ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na czwartkowym posiedzeniu komisji w dniu 19 bm., rozpatrywany będzie projekt ustawy o podatku majątkowym, usupełniony przez poprawki Rady Ministrów.

USTAWA O PODATKU MAJATKOWYM.

PAT. — WARSZAWA, 17 lipca. W dniu 17 bm. Rada Ministrów w dalszym ciągu obradowała pod przewodnictwem ministra Głabińskiego nad projektem ustawy o podatku majątkowym. Uchwały powzięte przez radę ministrów, przedstawił minister skarbu sejmowej komisji skarbowej.

WYCIECZKA KLUBU NARODÓW ODRODZONYCH.

PAT. — KRAKÓW, 17 lipca. — Przybyła tutaj wczoraj wycieczka fińska, jako delegacja klubu „Narodów Odrodzonych”, złożona z 32 osób. W wycieczce towarzyszy delegat ministerstwa spraw zagranicznych p. Żeliszewski. Goście zwiedzili przed południem zabytki Krakowa, a w szczególności Wawel i muzeum

WIECE ANTYPOLSKIE NA LITWIE.

PAT. — KOWNO, 17 lipca. — W związku z naradami, odbywającymi się obecnie w Paryżu w sprawie Klaipedy, na całej Litwie odbywają się tłumnie wiece, do magające się odrzucenia wszelkich warunków, które mogłyby ograniczyć suwerenność państwa litewskiego. Wiece mają charakter antypolski, a rezolucje, przytłumowane na nich, wypowiadają się przeciw jakemukolwiek przywilejowi polski w okręgu Klaipedy.

MAŁA ENTENTA NIE BĘDZIE POWIEKSZONA.

BERLIN, 17 lipca. — Jak z Pragi donoszą „Ceckle Slovo” pomieszcza półoficjalne oświadczenie czeskiego min. spraw zagr. stwierdzające, że wbrew podanym przez prasę wiadomościom nie nastąpi za dni powiększenie grona państw wchodzących w skład Małej Ententy.

W SPRAWIE BONÓW ZŁOTYCH.

Jak wiadomo wstrzymana sprzedaż przez kasy państwowe bonów złotych na dal pozostała w mocy Bony złote otrzymują jedynie z PKKP. w dalszym ciągu tylko te banki i instytucje, które przyjmują oszczędności (PKO.). Również w dalszym ciągu utrzymano ograniczenia zamieniania bonów złotych na marki polskie do wysokości 100 złotych dziennie. Jednak w wyjątkowych razach są czynione ulgi przez PKKP. dla właścicieli bonów złotych, posiadających je w większej ilości i w dawnym terminie nabytych. Mianowicie w wypadkach nadzwyczajnej potrzeby umożliwiono odsprzedaż bonów w ilościach ponad 100 złotych.

ZAPASY OBCYCH WALUT W KASIE PAŃSTWA.

Napiw obcych walut do kasy PKKP. stale się zwiększa. Począwszy od dnia 1 lipca do 10 bm. napiętno do kasy państwowej znówu około 100.000 dolarów. Obecnie cały zapas ten wynosi 8.665.906 dolarów 40 centów. W tym samym czasie wydawano również znaczne kwoty

W LUBLINIE OD PIORUNA SPALIŁ SIĘ POCZTA.

PAT. — LUBLIN, 17 lipca. — Dzisiaj od uderzenia pioruna spaliła się tutaj poczta. Pożar zaczął się o godz. 21.30. Dwie osoby zabite.

Kto może otrzymać paszport na wyjazd do Francji? Na mocy rozporządzenia ministerstwa spraw wojskowych z dnia 23 kwietnia 1923 r. mogą otrzymać paszporty zagraniczne:

a) bez zaświadczeń PKU.: 1) urodzeni w latach 1894, 1893 i starsi, 2) urodzeni w roku 1906 i młodszy, 3) urodzeni w latach 1895—1901, o ile należą do kategorii C, minus 1, C. minus 2 ub D, przepisów sanitarnych;

b) na podstawie zaświadczeń PKU. — urodzeni w latach 1904—1905;

c) na podstawie zezwoleń PKU. — nie wymienieni pod literami a) i b), o ile za wymienieniem pozwolenia przemawiają względy wyjątkowe jak na przykład: długoletnia służba ochotnicza w szeregach, stały pobyt rodziców we Francji, zgłoszenie się z Ameryki lub innych krajów do służby ochotniczej do armji polskiej i b. armji gen. Hallera i t. p.

Sprawy tej grupy rozstrzygają właściwe PKU., a w wypadkach wątpliwych przełożone PKU.

W wypadkach, nie cierniawych zwłoki lub z rozkazu ministra spraw wojskowych, zezwolenia mogą być wydawane również przez departament 10 ministerstwa spraw wojskowych wydział poborowych.

Zaświadczenia i zezwolenia mogą być wydawane osobom pojedynczym i całym transportom emigrantów jedynie przez przynależne PKU.

Zażalenia petentów na decyzje PKU. względnie DOK. winny być skierowane drogą służbowa (z dołączeniem aktu) do departamentu 10 ministerstwa spraw wojskowych.

Powyższe przepisy mają zastosowanie do tych robotników, którzy wykaza się dokumentami, jasno określającymi ich stosunek do służby wojskowej (książeczki wojskowe, karty zwolnienia) i przedsta-

wych urzędów pośrednictwa pracy, wzdłuż urzędu emigracyjnego, że zostali wciągnięci na listę kandydatów do wyjazdu na roboty do Francji. p.

CYRK A. CINISELLI
Konstantynowska 16.
Cyrc pozostaje w Łodzi tylko do dn. 29 lipca r.
— Codziennie 8.15 wiecz.

DELONE EFENDI
tajemnica zagwoźdzonej skrzynki.

TRUPA MILETI oryginalne gry.
„HAREM” pantomina baletowa, oraz zespół w nowym repertuarze.
W CZWARTEK dn. 19 lipca
Benefis człowieka muchy **BERNARDI**
MOC NOWOŚCI.

Wspólnika

manufakturzystę z kapitałem pół miljarde mkpol. poszukuje się do obszernego lokalu frontowego składami, w najruchliwszym punkcie (centrum) miasta.

Oferty składać do administracji „Republiki” pod „A. W.”

Oddam zastępstwo
w branży browarnianej.

Wiadomość Grand-Hotel u portjenn

Czytacie „Republikę”

Walka ze spekulacją walutową.

Uplęnięto już około miesiąca, odkąd giełda została najprzód zamknięta, a następnie otwarta, lecz zamieniona na kancelarię biurokratyczną, notując kurs na rozkaz. Obecnie więc o tym genialnym pomysle możemy mówić nie tylko na podstawie teorii, oraz doświadczenia u innych, lecz na mocy praktyki. Rezultat jest wprost przerażający: faktyczny, a nie fikcyjny kurs walut obcych, stoi tak wysoko, jak z pewnością nie stałby, gdyby normalnie działała giełda, a przytem i po kursie wysokim dewiz dostać nie można. Dla odwrócenia uwagi od tej rozpaczliwej sytuacji, donosi się nam dzień w dzień o tem jak energicznie władze walczą z t. zw. „czarną giełdą”. Doniesienia te brzmią tak energicznie, że nie wierzymy w ich prawdziwość, i wolelibyśmy przypuścić, że są one plodem bujnej fantazji żółtej prasy.

Najczęstszą wiadomością są doniesienia o obławach na cukier, koleje, ogrody, ulice etc. Wiadomościom tym stereotypowo towarzyszy wzmianka, że przy rewizji znajdowano jakąś niezmiernie niską ilość dolarów, i że chwilowo aresztowanych niebawem wypuszczono. Niekiedy się dodaje, że wdrożono przeciw winnym sprawę sądową, ale żałować należy, że ani jedna z takich spraw jeszcze się nie odbyła, bo byłoby bardzo ciekawem zobaczyć, jak to wszystko wyglądać będzie w obiektywnym świetle rozpraw sądowych. Do czego obławy i rewizje zmierzają? Nieodwołane transakcje walutowe nie odbywają się w miejscach publicznych, co, nawiasem mówiąc, jest ze szkodą dla marki polskiej. Z chwilą bowiem gdy waluta obca jest potrzebna, a nie można jej dostać na giełdzie, i z chwilą gdy sama komisja dewizowa odsyła klientów do (nieposiadających przez nich) „zapasów własnych” — byłoby już korzystniej, gdyby na potrzebne waluty mogła się odbyć prawidłowa konkurencja. W braku jej kupno walut, oczywiście, nie ustaje, lecz posiadający je lub jego pośrednik staje się dyktatorem i liczy sobie osobny zarobek za ryzyko nieprzyjemności policyjnych.

To samo dotyczy zakazu notowania przez prasę (lub ściślej mówiąc prośby wywołanej do prasy o nienotowanie) kursów przy transakcjach nieurzędowych. Przez długi czas władza nie przeciw takim notowaniom nie miała, i bardzo słusznie, bo one nie pogarszały sytuacji, lecz ją polepszały. Gdyby bowiem istniała prawidłowa giełda oficjalna, notowania nieurzędowe byłyby zbyteczne. Stały się one potrzebne gdy z jednej strony i dawniej z powodu interwencji rządowej na drobny kurs „ostatni” nie był miarodajny, a gdy z drugiej strony całego zapotrzebowania na giełdzie nie można było pokrywać. Ale ten kurs nieoficjalny, czyli faktyczny, niewiele się różnił do oficjalnego i miał tę dobrą stronę, że ochraniał od oszustwa, samowoli i paniki. Obecnie jesteśmy świadkami takiego zjawiska, że przy kursie oficjalnym na dolary 109, czy nawet 109, faktycznie się płaci od 140 do 150, przeczem bywa i tak, że im kurs oficjalny jest niższy, tem faktyczny jest wyższy. Wracamy słowem do czasów przedpocztowych, gdy każda poszczególne transakcja handlowa odbywała się niezależnie od stanu rynku, regulowanego w drodze popytu i podaży.

Przy rozbudzonej namiętności do obław i rewizji czytamy także nieraz o represjach względem osób, które wogóle nie popełniły żadnego czynu przestępnego, nawet pod kątem niefortunnych przepowiedni. Niedawno naprz. doniesiono z okolic Lwowa, że na kolei aresztowano ludzi, wiozących srebrne korony austriackie. Jak wiadomo, sprzedaż i kupno złota i srebra jest w zupełności dozwolone. Wiadomo także, że Lwów leży w granicach państwa polskiego, a wywozić metali szlachetnych nie wolno tylko zagranicę. Je-

zypominają się czasy carskie, podczas rewolucji, kiedy to nie wolno było trzymać rewolwerów, odbierano przy rewizji także pieniądze, a żandermerja tłumaczyła: wiem, buntowniku, że za te pieniądze chcesz kupić rewolwer.

Niemniej charakterystyczne jest doniesienie o wysłedzeniu bandy, która listownie i w sposób zamaskowany przekazuje marki polskie na Gdańsk, wcale ich stąd nie wywożąc. Odkrycie to zostało zrobione dzięki genialności jednego z detektywów, który czatował przed skrzynką pocztową przy kolei przed odejściem pociągu. A przecież jeżeli i przez przekazy można szkodzić marce polskiej, to w takim razie niema wogóle ratunku. Dopóki chodzi o łapanie czegoś konkretnego można urządzić rewizje, obławy, wskrzesić słynny gabinet perlustracyjny („czarny gabinet”) jak go nazywano przy Nowosilcowie, a jeżdżących przez Tczew rozbić do naga, wygniatać im ciało a nawet oberwać obcasy. Przekazy natomiast można dawać i ustnie i w jakiejś niewinnej formie, tak że i Rentgen nie pomoże.

Słowem w epoce gdy państwa nie są od siebie oddzielone murem chińskim niepodobna dyktować pod obuchem, by dolar, za który w Gdańsku można dostać dwa razy tyle sprzedawano, w Polsce za połowę ceny, lecz trzeba stosować wielokrotnie wskazane środki pozytywne.

Do jakiego stopnia zatracono u nas wszelkie kryterjum, dowodzi jeszcze jedno doniesienie. Jako o zdarzeniu okropnem notowano u nas wiadomość o wykryciu „tajnego lombardu”, którego zbrodnia polegała na tem, że wydawał pod zastaw ruchomości pożyczki w markach do zwroczenia w złotych, przyczem dodano, że zbrodniarzowi odebrano dwie skrzynie futer, tużurków i innych kamizelek. Na czem jednak polega ta zbrodnia, jeżeli pominiemy nieopłacanie patentu? Pożyczanie w markach i odbieranie w złotych jest u nas obecnie najmoralniejszą transakcją handlową, którą praktykuje P. K. K. P. i bodajby ją stosowała w całej rozciągłości bez przywilejów dla wybranych. Brak lombardów daje się u nas dotkliwie odczuwać, bo wszelkie miejskie i akcyjne

mają pustki w kasach. Kasa skarbową pod własną pożyczkę złotową daje zaledwie trzecią część wartości i to w złotych. Bodajby więc znalazł się u nas jakiś dobroczyńca, któryby udzielał biednemu człowiekowi pożyczki w pełnej wartości pod zastaw marynarki lub spodni.

Tak się u nas walczy ze spekulacją. Na tle tego bezmyślnego szafu represyjnego wydarzają się grube nadużycia. Pewien agent przy rewizji „spekulanta” odebrał mu kilkadziesiąt akcji i sprzedał Nadmiernie należy, że fakty nadużyć niezawsze wychodzą na jaw, bo jeżeli razem z akcjami zabiera się rewidowanemu parę dolarów, to złodzieja i „spekulanta” wiąże już solidarność dwóch przestępców.

Oto są rezultaty tej orgji. Wartość marki polskiej od takiej „walki” nie podnosi się, lecz upada, a zarazem podkopuje się podstawy prawa i wolności obywatelskiej. Jawna giełda, rzetelny kurs, obok dobrej polityki ogólnej i gospodarczej — oto jedyna droga do sanacji skarbowości.

Admonitor.

Auto-da-fé piasto-chjenny.

Rugi! dymisjonowanie i „urlopowanie” urzędników w całej pełni. Rekord bierze p. Seyda, a w ślad za nim idzie pozostała część gabinetu.

Nie błądzą, ani przesadzają nieświadomie poseł Zamorski w „Myśli Narodowej” lecz pisal słowa wyrwane z najgłębszych zakamarków czarnej duszy endeckiej, gdy dowodził o zamiarach „oczyszczania” urzędów, aby na stanowiskach osiedli ludzie należący partyjnie do prawicy. Słowa posła stają się cieniem i codzień słyszemu o nowej dymisji, o nowym urlopie, sanacji, translokacji i t. p.

Chjena oczekiwała na tę chwilę upragnioną od lat kilku. Kiedy dowiedzono nam, że w dążeniu endecji do władzy przebiega przedewszystkiem dążenie do opamiętania wysokich stanowisk, do wyciągnięcia z państwa jak największych korzyści, to nie wszyscy temu wierzyli. Myślały szersze lub naiwniejsze charaktery, że — kto wie? a może „nowi” ludzie przyniosą nowe prądy, nowe idee, nowe programy i życie państwowo-społeczne popłynię imaczej?

I oto dziś ci wyczekujący znajdują odpowiedź, widzą ją, słyszą, wyczuwają codziennie na szpaltach licznych dzienników, które alarmują zdrową opinię publiczną, wskazując jej na zło, które idzie całą potęgą na uspokojone już nieco masy społeczne. Spada ono na głowy i na serca obywateli i gniewie, przytłacza, jak beżmierny jakiś ciężar.

Oto początek rządów Chjenny. Ale jeśli te rządy wykazują swe zgubne skutki w tysiącnych sprawach społecznych, w tysiącnych zagadnieniach codziennego bytu, to w artykule niniejszym chcemy poruszyć przedewszystkiem sprawę rugowania urzędników z zajmowanych stanowisk w stolicy i kraju. Bo państwo wolno traktować tylko z punktu widzenia dobra ogólnego, nigdy zaś z partyjnego jak to czyni Chjena do spółki z Piastem, uważając kraj za swoje klasne podwórko partyjne.

Wierzymy, że ciężko było chjemistom widzieć się zdala od stanowisk i urzędów. Wszakże te liczne indywidualia wyczekiwały na żer tak gorąco, a tak niecierpliwie, kryjąc się rozpaczliwie przed wszelkiem niebezpieczeństwem bolszewickim, czy innym, aby się tylko w całości i zdrowo dochować na upatrzoną posadkę. Wraze rządy zostały zagranicami państwa, nie stało więc komu klaniać się i lizać butów w psiej uległości, a przed swoimi nie pokora, nie posłuszeństwo prawu, ale junkierska buta jest uprawiana. Swoje władze są na to, aby je obrzucić błotem, bo to nie ludzie z carskich przedpokojów, bo to nie petersburskie kucharki; swoje władze pomawia się o najbrzydsze zbrodnie; swoich najwyższych dostojników morduje się. Oto jest wrodzona odwaga tych, którzy nareszcie jednak — dorwali się do władzy.

Ale czy to wszystko uprawnia prawicę do powiedzenia o sobie, że zdolni są do

politycznej? Kto tego dokona? spadkobiercy targowiczani, tajnych nadców, sługusów carskich i c-k apostołskich? Wszakże w to nie uwierzy nikt kto ma cokolwiek zmysłu obserwacyjnego i czystości charakteru.

A tembardziej, że nie wierzy w to sama piasto-chjena, zaś nie wierząc — nie kryje się ze swą istotną wartością i po dorwaniu się do rządów, wykazuje jasno swe nieczne zamiary w stosunku do tych, którzy na stanowiskach pracują od szeregu lat.

W przewidywaniu zapewne końca swych rządów rugi idą szybko, mimo to, że pan Zamorski radzi: „powoli, a dobrze!” Rugi idą szybko i bezczelnie.

Odechodzą ludzie, którzy na Polskę czekali z bronią w ręku, którzy oczekiwali jej pod kazamatami, w podziemiach tajnych drukarni. Otrzymują „propozycje” i odchodzą. Inni nie czekając „urlopów” — sami żegnają swych nowych „praco- i prawo-dawców”. Na miejsca opróżnione zjawiają się obłeńskie figury z tych lepszych, „co to już, panie, dla nich nie nowina...”, zjawiają się ci, co usunięci byli za przestępstwa służbowe.

Zwycięstwo tureckie w Lozannie.

PAT. — LOZANNA, 17 lipca — Porozumienie, osiągnięte wczoraj w nocy między aliantami a Turkami, dotyczy następujących spraw:

1. Aljanci mają prawo w razie potrzeby zatrzymać na wodach tureckich po je dnym krążowniku i po dwa torpedowce aż do końca grudnia 1923 r. Jeżeli konwencja w sprawie cieśnin dotychczas nie zostanie ratyfikowana, to układ ten uznany będzie za rozwiązany. Żądania w sprawie generalnego zarządu kolei będą podtrzymywane.

2. Jeżeliby Turcy zamierzali koncesje kolejową udzielić towarzystwu Chestera w ciągu pięciu lat, to generalny zarząd kolejowy ma prawo zabiegać o taką samą koncesję.

3. To samo odnosi się do Vickersa—Armstrongg.

NOWY DYREKTOR DELEGACJI REPATRYJACyjNEJ.

PAT. — WARSZAWA, 16 lipca — Dzienniki donoszą, że prezes polskiej delegacji repatriacyjnej p. Konstanty Skrzyński został delegowany z ramienia ministerstwa spraw zagranicznych do Hagi. Podczas jego nieobecności kierownictwo delegacji repatriacyjnej obejmuje dyrektor departamentu administracyjnego ministerstwa pracy i opieki społecznej p. Tofłoczko.

W PARLAMENCIE KOWIENSKIM.

PAT. — KOWNO, 17 lipca — Podczas głosowania w sejmie kowieńskim nad bu-

Urzednicy patrzą i czekają. Patrzą na to, jak sami mra z głodu, narażając na to sami swe rodziny i patrzą na szykany endecko-witosowe przy debatach nad nową ustawą uposażeniową, której projekt wyrodnije coraz bardziej, patrzą na rugi najlepszych z pośród siebie i — nic.

I nic? Społeczeństwo wierzyć nie chce. Społeczeństwo samo pyta, do czego „nowy kurs polityki” prowadzi? dlaczego usurwa się ludzi zasłużonych, jak rzeczy zbędne lub szkodliwe, ot, tak, bez głębszego namysłu. Społeczeństwo sędzi zupełnie słusznie, że to „oczyszczanie” prowadzi do „gwałtownych wstrząszeń”, jakże przewiduje „sam” Zamorski, figura w Chjemie niepoślednia.

Bo urzednicy, to nie kaczerze, do których stosować można masowo średnio-wieczne auto-da-fé, prześladować ich nie tylko wygładzaniem, ale wreszcie i tak bezapelacyjnymi rugami.

Zdecydujcie się, panowie, rozpaść wreszcie stos i pozbyć się tym wielkim gestem całej lewicy urzędniczej.

Pójdzie łatwo, urzednicy nic nie mówią.

R. Tomczak.

4. Porozumienie w sprawie tureckich terenów naftowych nie nastąpiło, natomiast delegacja angielska ograniczyła się do złożenia oświadczenia, że zastrzega sobie prawo wystąpienia w obronie swych interesów na tureckich terenach naftowych. W ten sam sposób doszło do de finitywnego układu który na plenarnym posiedzeniu trzech komisji będzie oficjalnie potwierdzony. Podpisanie układu ma nastąpić z początkiem przyszłego tygodnia, prawdopodobnie we wtorek.

PAT. — LOZANNA, 17 lipca — Wyłączenie kwestji naftowej z listy warunków pokoju oznacza zwycięstwo Ismeta baszy. To samo dotyczy sprawy uzyskania koncesji dla towarzystwa Armstrong i generalnego zarządu kolei.

narodowej powstrzymali się od głosowania. Poseł Budzeński i poseł Hinderis (frankcja niemiecka) motywowali stanowisko swoje tem, że mniejszość polska i niemiecka nie znajdują w przedłożonym budżecie pozycji na pokrycie kosztów, które powstały na utrzymanie odnośnych ministerstw tych mniejszości narodowych.

DYMISJA AMBASADORA FRANCUSKIEGO W WASZYNGTONIE.

PAT. — WASZYNGTON, 17 lipca — W kołach dyplomatycznych licza się z ustąpieniem francuskiego ambasadora Jusseranda. Wedle informacji, oczekuje on jeszcze na nadejście dokumentów raty-

Pesymizm dni dzisiejszych.

W życiu społecznym wiek pary i elektryczności, wiek rozpasanego użycia i spadku ideałów stworzył nowe warunki rozwoju człowieka, wyprowadził na światło dzienne nowe ziarna z mroku zakamarków jego duszy.

Prymitywizm czasów najodleglejszych, ten pęd ku zbiorowemu współżyciu z sąladami w celu obrony przed nieprzyjaciółmi powoli ustępuje z placu boju, zotawiając świat cały otworem indywidualności.

Oderwanie się jednostki od gromady, stworzenie zbiorowisk separatywnych pod względem religijnym, narodowościowym, kulturalnym, różniczkowanie pojęć, apercepcji myśliniowych, wymogów poświęceń dla życia — stworzyło chaos, gmatwaninę, nierozwiązalność najprostszych zagadnień — istną wieżę Babel z pomieszaniem języków.

Ale z ciemnych konturów rzeczywistości wyłania się samsonowa postać każdego z nas. Kanwy dnia, na których cokolwiek wyszywamy maleńkie ściegi, układające się w dziwacznie pstrokate wzory, niepodobne są do siebie. Każda inna — może tak samo nudna, smutna i pesymistyczna — ale nudna odmienną nudą, innym nutkiem smutku.

Zupełna samotność, izolacja jednostek od zbiorowości, spacerujące cienie wieczorami pod ścianami domów, tęskniący „Hilarowie, synowie buchalterów”, chłopcy z biur ekspedycyjnych — oto droga do naszego pesymizmu.

Nikt może tak nie ogarnął skrzydłami ducha, nie wglębił się szponami myśli w kwestję naszego pesymizmu — jak dusza narodu rosyjskiego. Andrejew, genialny, najcichszy z apostołów — Leonidas Andrejew — czuł naszą „Vanitas-vanitatum” każdym włóknem krwi, każdym nerwem mózgu — kiedy pisał nieśmiertelnego „Saszke-Zegajlowa” lub nowelkę „Mgła”. Nikt tak jak Dostojewski w „Zapiskach wariata” nie prześwietlił roentgenowskimi promieniami swego talentu duszę współczesnego nad-człowieka. A Nitsche, H. G. Wells, Oskar Wilde, Teofil Gautier, Samte-Baire i nieśmiertelny Kamil Cyprian Norwid?

Zyjemy. Mamy swoje interesa, troski, dni upalne, śluby i pogrzeby. Roztrząsamy zagadnienia, debatujemy. Ale nagle wtlacza się nam w mózg, jak ostrze szpadki, okropne, nieludzkie swą potwornością pytanie: „Po co?”

Norwid mówi: „Człowiek przychodzi

na planetę, aby dać świadectwo prawdziwe”.

Pesymizm nasz wypływa z niepowodzeń życiowych, z słabości naszego charakteru, z ułomności naszej, wreszcie z powodu nieuniknionej śmierci. Nudzimy się. Otacza nas pyszny świat, kalejdoskopowych barw — wabią nas majestatem blasku serpentyny mór i dal lilijna. Gdzieś są Indie i cudna, naga kreolka kąpie się w wodzie Nilu. W stolicy Tokio kwitnie kwiat herbaciany. Bucha masami tłumów Londyn, Paryż New-Jork. Ale nam jest nudno. Wyjeżdżamy tylko latem na podmiejskie letniska, pozatym znamy świat z geografii (czwarta klasa) i opisów Jules Verna.

Istnieje pesymizm dzieci. Jest smutek zniechęcenie do życia, młodzieży. Na twarzy starca zmarszczkami wypisane są Golgoty przeżytych cierpień i smęt rozczarowania. „W moim życiu doszedłem do zupełnej obojętności. Nic mi nie obchodzi, jeżeli tylko czynię cokolwiek rano i jestem gdziekolwiek wieczorem” — powiedział Samte-Beuve.

A obok tego biednego pesymizmu, nudy z ubóstwa i samopoczucia miłości istnieje inny pesymizm, spleen z przesytu. Nie dawno zmarły poeta Tadeusz Rittner sferafrazował podobny stan psychiczny w nowelce „Złoto” a w „Papierowym kochanku” Katerwy, brzęczący na mandolinie nuworysz, sprowadza sobie czarta cyprysy dla urozmańcenia.

Ktoś nawet trafnie napisał w liście: „Nie powiem Pani, abym się nudził. Nie, nie potrafię już tego”.

Urządzamy festyny, bale, fajwoki, budujemy teatry, kinematografy, muzea, kombinujemy wojny (i to z nudy) konflikty wiążemy, jak supelki — byle się nie nudzić.

Uroczystości są najczęściej czystymi pozorami, jak dekoracje teatralne, podczas gdy istoty rzeczy brak. Łodzie, przybrane we flagi i kwiaty, salwy działowe, iluminacje, muzyka, okrzyki wesela, i t. p. — wszystko to są znaki, symbole, hieroglify radości, ale radość sama jest zwykle nieobecna, jej jednej trzeba z musu wybaczyć, że nie przybyła na bal.

Cezar rzymski znalazł tę odwieczną prawdę — patrzania na świat przez ciemne szybki. Nuda parjasów jest stokroć gorsza od śmiertelnego upadku ducha u starych panien. Walki byków na arenie rzymskiej, igrzyska i olimpiady były psy-

chologicznym zrozumieniem istoty życia. „Panem et circenses!” — wołano na forum Kapitolu.

Życie, powiedział Szopenhauer, jest tragedją, odgrywaną na scenie, w której

radości są tylko antraktami. Bo „myśl, która się odważa wszystko analizować, wszystko rozwiązywać — wszędzie znajduje pustkę”.

B. F.

Wiadomości sportowe.

Walka o mistrzostwo kl. „C”.

KS. 28 p. SK. III — Turyści 3:1 (1:1).

Turyści bez swych najlepszych graczy Wisniewskiego i Pepkego grają w 9. co niezbyt pochlebnie świadczy o rywalach w klubie. Turyści jedynie w pierwszej połowie umieli stawić czoło fizycznie lepszym wojskowym, którzy po przerwie zupełnie owdłanęli boiskiem i już wskutek słabej gry napadu nie zdołali uzyskać lepszego wyniku. U wojskowych najlepsza obrona, u turystów atak oraz bramkarz. Sędziował słabo p. Andrzejak.

Hakoah — Achduth 7:0 (3:0).

Zawody te które odbyły się na boisku helenowskim, zakończyły się sensacyjnym zwycięstwem Hakoah'u. Sama gra ciekawsza w pierwszej, niż w drugiej połowie, która była w łwiej części trenningiem ze strony zwycięzcy. Hakoah z dwoma rezerwowymi, Achduth bez str. napastnika. Pierwsza połowa rozpoczyna się atakiem Hakoahu, którego przy-

tomnie rozbijają Edelbaum, bądź to Goldberg. Po kilku minutach gry Wallach zdobywa pierwszego gola przebojem, krótko potem drugiego. Ustanawia Szmerlowski silnym strzałem 3:0 do przerwy dla Hakoah'u.

Po pauzie stała przewaga zwycięzcy, wyrazem czego są cztery następne bramki, zdobyte przez Segala 3. Rapalskiego i I. Ataki Achduthu przechodzą rzadki na pole zwycięzcy. Zawodami kierował p. Rettig.

Zachowanie się publiczności nadzwyczaj niesforne. Niegodne wybryki takich dzwów jak i członków powyższych drużyn, którzy nie tylko nie umieli utrzymać dostatecznego porządku na boisku lecz bijatyką i różnymi wybrykami zmusili do dźwięku do chwilowej przerwy. Świadczy to tylko o zupełnym braku jakiegokolwiek kultury sportowej wśród naszych sportowców.

B. Gr-an.

W przyszłości nie będzie potrzeba farbowania bawełny.

Przez odpowiednią hodowlę nasion uda się osiągnąć dowolne barwy.

Bawełna jest, jak wiadomo, rodzajem roślin z rodziny szluzowatych i obejmuje gatunki zielne i drzewiaste, które w torbkach swoich owocowych wydają włókna, otaczające każde nasiono i wyszczelniające całą kolebkę.

Włókna te wybornie nadają się do przędzy i bardzo już dawno znalazły zastosowanie w przemyśle tkackim. Dotychczas przeważnie przy pomocy farby nadawano tkaninom bawełnianym pożądaną barwę. W przyszłości konieczność farbowania będzie usunięta, albowiem uda się może od natury uzyskać dowolnie barwę, taką czy inną.

Już dzisiaj roślinie w różnych częściach świata bawełna w różnorodnych kolorach. Wystarczy tylko poszczególny gatunek zebrać oddzielnie, aby z niego otrzy- mać materiał o zdecydowanej barwie.

Barwa bawełny nie zależy ani od gruntu, ani od innych wpływów, jak tylko wyłącznie od rodzaju nasienia, co w ostatnich czasach w drodze licznych prób ostatecznie stwierdzono. Korzyści, płynące z tego odkrycia leżą, jak na dłoni. Przedewszystkiem oszczędza się pracy i kosztów farbowania. Ponadto unika się niebezpieczeństwa wypłowienia barwy, a jednocześnie unika ujemnych skutków

procesu farbiarskiego, który osłabia miękkość i więcej odporność bawełnianych włókien.

Co się tyczy poszczególnych barw, to w Stanach Zjednoczonych rośnie bawełna biała. Peru posiada czerwoną bawełnę, a roślinie tam także, podobnie, jak w Egipcie i na wyspach Hawajskich, odmiana bawełny o barwie brunatno-kasztanowej. W Chinach rośnie żółta, w Indiach szara, w południowej Karolinie zielona, a w Meksyku czarna przedza bawełnianą. Zdaje się być pewnym, że przez odpowiednie skrzyżowanie i hodowlę nasion uda się osiągnąć barwy pośrednie. Tak np. pomieszczenie bawełny białej i czerwonej da nowy typ bawełny różowej i na tej drodze można osiągnąć także i inne odcienie barw.

A. CZECHOW.

Domowe przeszkody.

Lew Iwanowicz Popow, człowiek pod każdym względem bardzo nieszcześliwy, przysunął do siebie licznik i rachunki i zaczął liczyć na nowo. Miesiąc temu Lew Iwanowicz kupił w domu bankierskim W-go Koszkiera bilet loteryjny pierwszej klasy, należność jednak zobowiązał się płacić ratami miesięcznymi, trzeba było więc obliczyć, ile wyniosą koszty wraz z procentami i kiedy wreszcie los zostanie jego własnością.

Bilet według kursu kosztuje 246 rubli — obliczał na głos — zadatkowałem 10 rubli, pozostało więc 236 rubli no, dobrze... Do tego trzeba dodać procenty za 1 miesiąc w wysokości 7 proc. rocznie i jedna czwarta proc. komisowego marki stempłowej 35 kop., koszty przesyłkowe i pocztowe 21 kop., asekuracja losu 1 rb. 10 kop., tranzytowe 1 rb. 22 kop., potrącenie 74 kop., opłata państwowa 18 kop. —

Za parawanem na łóżku leżała żona Popowa, Zofja Sawiszna, która przyjechała do męża ze wsi w celu wystarania się o posadę.

W drodze przeziębiła się, dostała influenzy i teraz ogromnie cierpiała. W górze, na czwartym pięttrze jakiś bardzo energiczny mężczyzna, prawdopodobnie uczeń konserwatorium, walił w pianino rapsodję Liszta z takim przejęciem, że w całym domu huczalo jak gdyby po dachu przejeżdżał ciężki pociąg towarowy.

Po prawej stronie, za ścianą, student medycyny przygotowywał się do egzaminu spacerował po pokoju i uczył się głośno z koncertowym basem.

Chroniczny katarr żołądka spotykał się także u nałogowych pijaków i u

ludzi, którzy wiodą życie niesystematyczne... niesystematyczne...

W pokoju roznosiła się woń gwoździkowych kropli, jodyny, korbolu i innych pachnidła, używanych przy bólu zębów.

— No, dobrze... — liczył nadal Popow — do 236 dodać 14 rub. 81 kop. Teraz jeżeli w marcu zapłacę 5 rub. — zostanie jeszcze 240 rub. 81 kop. No, dobrze... Teraz licząc za 1 miesiąc z góry 7 proc. rocznie i jedna czwarta proc. komisowego.

— A-ach! — jęknęła żona — pomóż-że mi u-umieram!...

— Cóż ja ci poradzę?... Nie jestem doktorem... jedna czwarta proc. komisowego, jedna piąta kurtażu, tranzytowe 1 rub. 22 kop., opłata państwowa 74 kop. —

— Nielitościwy!... — rozplakała się Zofja Sawiszna, wynurzając spuchniętą twarz z pod pościeli — nigdy mi nie współczuwał, dręczycielu! — Sluchaj!...

— Więc, znaczy się jedna czwarta proc komisowego... tranzytowe 74 kop., marki stempłowe 18 kop., przesyłka 32 kop. — razem 17 rub. 12 kop.

— Chroniczny katarr żołądka — w kuwał się student krocząc z kąta w kąta — spotykał się również u nałogowych pijaków i u ludzi, którzy...

Popow wstrząsnął głową, uporządkował kwitki, karteczki i rachunki i zaczął liczyć od początku. Po upływie godziny jeszcze siedział na tym samym miejscu, wzrok wlepił w jakiś papierek i mruczał pod nosem:

— Więc, znaczy się, w kwietniu 1896 roku pozostanie 228 rub. 67 kop. No, dobrze... W październiku wnoszę 5 rub., zostanie, znaczy się 223 rub. 67 kop. Tak, teraz dodając za 1 miesiąc z góry 7 proc. rocznie, jedna czwarta proc. komisowego... — Barbarzyńco, podaj mi spirytus kamforowy — zasyczała Zofja Sawiszna — Tyran! Morderca!...

— Chroniczny katarr żołądka spotykał się także przy chorobie nerek...

Popow podał żonie spirytus liczył dalej — Jedna czwarta proc. komisowego, tranzytowe 74 kop., rocznie przy dyskontie 18 kop., różne wydatki 32 kop. —

Na gorze, dzięki Bogu, ucichło trochę, ale po chwili pianista z taką siłą zaczął łamować klawisze, że sprężyny w materacu Zofji Sawiszny głośno zadrgały.

Popow obłąkanym wzrokiem spojrzął w sufit i liczył dalej od czerwca 1896 r. Patrzył na rozrzucone papierki na stole, i widział zda się rozjuszzone morze przed oczyma, w głowie huczalo mu nie znaczenie, palce drętwiały ze zmęczenia, pot zimny występował na czole, ale Popow postanowił nie ruszyć się z miejsca dopóki nie skonkretyzuje swego stosunku do domu bankierskiego W-go Kaszkiera.

— A-ach — męczyła się Zofja Sawiszna — Cała prawa strona rwie! — Boże święty — O-och, matko przenaświetsza, a jego nic to nie obchodzi! — umierać można, jemu wszystko jedno! Takiego męża mieć, o-och —

— No, co ja ci mogę zrobić? Więc, znaczy się, w lutym 1903 r. będę jeszcze mu winien 208 rubli 7 kop. Doskonale! — Zaraz... Teraz te 7 proc. rocznie i jedna czwarta proc. komisowego, marki stempłowe 74 kop.

Chroniczny katarr żołądka spotykał się również przy chorobach płucnych...

— Nie jesteś mężem, ani ojcem, a poprostu tyranem! Podaj mi predko walerjanowe krople na eterze, nielitościwy! — Tfu! — jedna czwarta komisowego... t. j. zaraz, więc co ja liczę? — Zysk z każdego kuponu plus 7 proc. rocznie za miesiąc z góry, jedna czwarta proc. komisowego... — Chroniczny katarr żołądka spotykał się również przy chorobach nerek... Po upływie trzech godzin Popow pod-

kreślił ostatnie sumowanie. Okazało się, że w ciągu spłacenia biletu loteryjnego należy uiszczyć kwotę w biurze W-go Koszkiera 1.347.821 rb. 92 kop. i gdyby na wale padła wygrana 200.000 rb. tożby pozostała nie strata przeszło miliona rubli.

Dobrnawszy do takich konkluzji Lew Iwanowicz zwolna podniósł się z krzesła i zamyslił się...

Twarz jego wyrażała strach i ogromne zdziwienie, jakgdyby nagle ktoś strzelił mu nad uchem.

W tej chwili do pianisty na górze przysiadł się jakiś kolega i obaj na cztery ręce poczęli rąbać rapsodję Liszta.

Student przyspieszył kroku i w zdemolowanym wrzeszczu grobowym glosem:

— Chroniczny katarr żołądka, spotykał się u nałogowych pijaków, obżartuchów...

Zofja Sawiszna syknęła, zwałała poduszki, tu-nęła nogami... Ból zębów, w dotknięciu dopiero się rozpoczynał.

Popow wytarł chłodny pot z czoła, usiadł znów przy stole i uporządkował swój licznik, przemówił:

Trzeba sprawdzić... Bardzo możliwe, że gdzieś już strzask omyliłem...

Wziął do ręki jakiś kwit i zaczął od początku.

Bilet według kursu kosztuje 246 rubli, zadatkowałem 10 rub. więc pozostało 236 rubli...

A w uszach tętniło mu:

— Dyr., dyr., dy. dyr.

I słychać już było strzały, świst, kłóskanie bicza, ryk krów i tygrysów.

— Zostało 236! — Krzyknął, starając się przekrzyknąć panujący szum i hałas w lipcu wnoszę 5 rub. Psiakrew, 5 rub. Niech was piorun trzaśnie, 5 rub. la France! Niech żyje Dreffus!

Nazajutrz odwieziono go do szpitala. Tlum. B. F.

oo

Wiadomości bieżące.

LIPIEC
18
 ŚRODA

Dziś: Szymona
 Jutro: Wincent. i Paulo

Wschód słońca o g. 3.34
 Zachód o g. 7.48
 Wsch. księżycy g. 7.44
 Zachód o g. 9.26
 Długość dnia 16.14
 Ubyło dnia 0.31

NOWA PODWYŻKA TARYFY KOLEJOWEJ.

AW. — WARSZAWA, 17 lipca — Państwowa rada kolejowa wypowiedziała się za podwyższeniem taryfy osobowej na kolejach państwowych z dniem 1 sierpnia o 33 jedna trzecia proc., zaś taryfy towarowej od dnia 15 sierpnia o 100 proc. Decyzja ta nie jest jeszcze ostateczną, gdyż podlegać będzie rozpatrzeniu przez ministrów.

UPOSAŻENIE URZEDNIKÓW PAŃSTWOWYCH.

PAT. — WARSZAWA, 17 lipca — Sejmowa komisja budżetowa pod przewodnictwem posła Zdzichowskiego ZLN. przyjęła szereg artykułów ustawy o upełnieniu funkcjonariuszów państwowych, z artykułów od 50 do 97. Mianowicie załączono rozdział traktujący o uposażeniu nauczycielstwa i przystąpiono do uposażenia osób wojskowych. Dziś po południu zostanie ukończona drugie czytanie projektu, jutro zaś komisja przystąpi do trzeciego czytania, poczem pod obrady wejdzie ustawa o uposażeniu sędziów i prokuratorów.

PAT. — WARSZAWA, 17 lipca — Sejmowa komisja skarbowa na wieczornym posiedzeniu w dniu dzisiejszym załatwiła w drugim czytaniu projekt ustawy o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych. W dniu jutrzejszym przystąpi do trzeciego czytania. Na jutrzejszym posiedzeniu komisji będą obecni przedstawiciele Centralnego Związku Pracowników Państwowych.

Poświęcenie gmachów szkolnych.

Ogromną uroczystość odbyło się poświęcenie gmachów budowanych przez miasto, a mianowicie 2-eh gmachów szkół powszechnych i gmach 1-iej łaźni ludowej. Na uroczystości tę przybyli przedstawiciele władz państwowych z profesorem Raciborskim na czele, przedstawiciele miasta na czele z prezydentem Rzewskim, przedstawiciele wydziału oświaty i kultury z senatorami Kocyński i Jaworski, przedstawiciele komisji budowy szkół z ławnikiem Waltrautem, komisji powołanego nauczycielstwa z p. Ciasem i Zaleskim, przedstawiciele kuratorium O. S. z wizytatorem Grabińskim, wreszcie przedstawiciele policji, stowarzyszeń kulturalnych, oświatowych, przedstawiciele prasy i liczne rzesze publiczności.

Poświęcenia gmachów dokonał ks. prałat Bączka, który przemówił następnie o znaczeniu i zasługach tych, którzy o rozwój oświaty dbają.

Przy poświęceniu fundamentów gmachów szkolnych przy ul. Cegielnianej zabrał głos prezydent Rzewski, poczem po odczytaniu aktu erekcyjnego i wmurowaniu kamienia węzłowego, udano się do gmachu szkolnego przy ul. Nowo-Targowa 24, gdzie po poświęceniu dokonaniem przez ks. prałata Bączka i przemówię tegoż, ks. Gacki zobrazował dążenia magistratu w kierunku stworzenia szkoły o charakterze społecznym, w której umysł młodzieży mógłby się rozwijać mieszkupowalnie.

Wzruszający moment nastąpił, gdy przedstawiciel rodziców dziękował za troskę władz o rozwój szkolny.

Przy poświęceniu 1-iej łaźni ludowej przemówił ks. prałat Bączka, ławnik magistratu, który w wyjątkowo pięknych słowach charakteryzował wysiłki magistratu w kierunku pracy w kierunku walki z brudem i brudem, kładąc nacisk na konieczność, jakże władze mianowicie miałyby pokonać i zaznaczył, że uroczystość poświęcenia łaźni jest jedną z ważnych kart w historii działalności magistratu.

Podczas uroczystości tej pełnili rolę gospodarzy pp. J. Zalewski i Cias. (b.)

Urząd dyscyplinarny dla spraw nauczycielskich. Na ostatnim posiedzeniu rady powiatowej zreorganizowany i uzupełniony urząd dla spraw nauczycielskich.

Przewodniczącym jest sędzia Zaboński, a członkami urzędu: H. Ochenski, Jan Świercz, S. Wrede i J. Chlebowski. (b.)

Z Instytutu nauczycielskiego T. N. S. W. Instytut nauczycielski, który w roku bieżącym rozwinął bardzo ożywioną działalność w kierunku przysposobienia szkolniczy, w tym roku szkolnym planuje również podjąć intensywną pracę.

Kierownictwo Instytutu pozostaje nadal w doświadczonej rękach wizytatora T. Czapczyńskiego, który na stanowisku tym wykazał bardzo wiele energii, o czym świadczyły b. dodatnie wyniki egzaminowanych kandydatów.

Kierownictwo Instytutu nauczycielskiego postanowiło w przyszłym roku szkolnym prowadzić następujące działy:

1) Instytut nauczycielski T. N. S. W. dla nauczycieli szkół średnich i sfer nauczycielskich w dwojakiej formie: a) wykłady ze wszystkich dziedzin wiedzy dostępne dla wszystkich, bez podziału na słuchaczy zwyczajnych i nadzwyczajnych; b) seminarja i pracownie (na który wstęp będzie ograniczony) dla nauczycieli, ewentualnie osób posiadających ukończone wykształcenie średnie, lub tych, które poddadzą się specjalnemu egzaminowi wstępnemu.

2) Kurs 2-letni dla nauczycieli szkół powszechnych: a) grupa humanistyczna, b) grupa przyrodnicza geograficzna, c) grupa matematyczno-fizyczna, przy czem nowi słuchacze mogą być przyjęci tylko na podstawie egzaminu wstępnego. Jako warunek przyjęcia 2 letnia praktyka i kwalifikacje.

3) Kurs roczny dla niekwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych, przy czem wykłady będą się odbywały o ile na daną grupę zgłosi się przynajmniej 30 słuchaczy.

Prace swe rozpocznie Instytut po skutecznieniu zapisów, które będą trwały od 3 do 15 września, a początek wykładów naznaczono na 17 września. (b.)

Z działalności policji państwowej powiatu łódzkiego. Uznanie dla komendanta powiatu komisarza Ryszkowskiego i wszystkich funkcjonariuszów komendy. Dnia 5 lipca r. b. odbyło się pod przewodnictwem starosty pow. łódzkiego p. A. Romiszewskiego posiedzenie wydziału powiatowego sejmiku łódzkiego, na którym to zebraniu rozważano m. in. sprawę bezpieczeństwa na terenie powiatu i działalności policji państwowej.

Oceniając nadzwyczaj dodatnie wyniki pracy w zakresie służby bezpieczeństwa, jak i dzięki umiejętnym i energicznym zarządzeniom komendanta powiatu, komisarza Stanisława Ryszkowskiego, oraz gorliwej i pełnej poświęcenia pracy wszystkich funkcjonariuszów, pełniących służbę na terenie powiatu, wydział powiatowy postanowił: 1) wyrazić uznanie komisarzowi Stanisławowi Ryszkowskiemu i całemu podległemu mu bezpośrednio personelowi; 2) wyasygnować 3 miliony marek na nagrody dla funkcjonariuszów policji i 3 miliony marek do wyłącznej dyspozycji komisarza Ryszkowskiego wedle jego uznania. (p.)

Niedzielne uroczystości 31 p. S. K. W ubiegłą niedzielę, jak już donosiliśmy, 31 p. S. K. w Łodzi obchodził uroczystość 4-lecia istnienia pułku.

O godz. 6 rano w koszarach 31 p. S. K. nastąpiła pobudka, zaś o godz. 7 — ogólne śniadanie żołnierskie. O godz. 10 na Placu gen. Hallera odbyła się msza polowa, celebrowana przez ks. Olesińskiego, w obecności generalicji i całego korpusu oficerskiego.

W uroczystości tej z ramienia D. O. K. wziął udział gen. Lewszecki, ppłk. szt. gener. Iwanowski i grono oficerów D. O. K., zaś z ramienia 10 dyw. piechoty dowódca dywizji pułk. Małachowski i szef sztabu mjr. szt. gener. Parafianki.

Ks. Olesiński wygłosił kazanie, przedstawiając dzieje pułku i wskazując na ciężką drogę i trudy, jakie żołnierz polski znosił wytrwale dla umocnienia fundamentów i wytyczenia granic Rzeczypospolitej.

Po nabożeństwie odbyła się defilada pułku przed gener. Lewszeckim i pułk. Małachowskim. Pułk. prowadził p. o. dowódca pułku mjr. Gótkiewicz. Defilada wypadła nader okazale, co świadczyło dobitnie o karności i wyszkoleniu żołnierzy. (p.)

P polskiego towarzystwa krajoznawczego. Sekcja wycieczkowa organizuje 1-tygodniową wycieczkę w Tatrę w czasie od dn. 28 lipca do 5 sierpnia r. b., łącznie z jednodniowym pobytem w Krakowie. Zapisy dnia 19 i 24 lipca r. b. od godz. 8—9 wieczorem w lokalu Polskiego towarzystwa krajoznawczego, Al. Kościuszki 17.

Koszt wycieczki 300,000 marek. Ilość uczestników ograniczona.

Teatr, muzyka i sztuka.

Teatr Miejski. W środę 18 lipca sztuka Schönherrera „Tragedja dzieci”. Koncertowa gra trojga aktorów reżyserja i wystawa oryginalna tworzą z „Tragedji dzieci” widowisko godne zobaczenia. Sztuka grana jest bez suflera — rozpoczyna „Róża” — takt z tragedji St. Zeromskiego.

B. P.

Stanisław Weintal

zmarł po krótkich cierpieniach dnia 17 lipca.

Wyprowadzenie drogich nam zwłok nastąpi dnia 19 lipca o godz. 10 rano z domu żałoby Wólczańska № 65, na które krewnych i przyjaciół zaprasza stroskana

753

Żona i rodzina.

17 lipca 1923 r. zmarł długoletni członek Stowarzyszenia Komwojażerów L. O. H. P.

B. P.

Stanisław Weintal

Wyprowadzenie zwłok odbędzie się we czwartek, dn. 19 b. m. o godz. 10 rano z domu żałoby, przy ul. Wólczańskiej № 65.

O liczny udział w pogrzebie uprasza

754

ZARZĄD.

Rząd zamianuje prezydenta Łodzi.

Blok chjeńsko-enpeerowski w radzie miejskiej nie dojdzie do skutku.

Wybory do rady miejskiej w Łodzi przyniosły walne zwycięstwo Chjenie i NPR. Ponieważ obydwie te stronnictwa zajmowały wspólny front przeciwko dotychczasowemu rządowi PPS, w magistracie, więc po wyborach panowało powszechnie przekonanie, że utworzą one w przyszłej radzie miejskiej blok większościowy, który rozdzieli pomiędzy swych członków kierownicze stanowiska w magistracie. Przewidywania te jednak nie sprawdziły się. NPR, z rozmaitych względów coraz bardziej oddalało się od Chjeny, i obecnie, jak się dowiadujemy, nie ma już mowy o stworzeniu bloku chjeńsko-enpeerowskiego. Tak więc porozumienie

Chjeny i NPR, co do podziału miejsc w magistracie i obsadzenia stanowiska prezydenta nie doszło do skutku. Ponieważ jednak stanowisko to musi być obsadzone z wytworzonej w ten sposób sytuacji wynika, że prezydent Łodzi zostanie mianowany przez rząd, natomiast wiceprezydent ci zostaną wybrani z najsilniejszych frakcji radzieckich: jeden z nich będzie endeckim a drugi enpeerowcem.

Również ogólny skład magistratu nie jest jeszcze ustalony i stanowiska ławników nie są obsadzone. Sprawa ta rozstrzygnie się na pierwszym posiedzeniu rady miejskiej, które zwołane zostało na dzień 23 bm.

Samochód Nr. 1061.

Po co przyjechali do Łodzi dwaj dżentelmeni, podejrzani o kradzież w katedrze gnieźnieńskiej.

W uzupełnieniu naszej wczorajszej wiadomości o przytrzymaniu auta i resztowaniu dwóch znajdujących się w nim, osobników, dowiadujemy się następujących szczegółów:

Łódzkie władze policyjne otrzymały onegdaj drogą poufną wiadomości o mających przybyć do Łodzi sprawcach świętokradztwa gnieźnieńskiego.

Wobec tego władze śledcze wydały odpowiednie zarządzenia, które w rezultacie doprowadziły do pomyślnego wyniku.

Rozstawieni w całym mieście agenci wydziału śledczego zaobserwowali przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Przejazd automobil, odpowiadający zewnętrznym wyglądem opisowi auta, o którego przybyciu otrzymali informacje.

Automobil ten wraz z znajdującymi się w nim dwoma pasażerami zatrzymał się przed restauracją „Tivoli”, z czego skorzy

stali funkcjonariusze wydziału śledczego, by podejrzanych pasażerów wraz z szoferem aresztować i odstawić do urzędu śledczego.

Podczas wstępnego badania aresztowani oświadczyli, iż przybyli z Warszawy autem celem spieniężenia go i w tym celu zawarli już umowę z pewnym przemysłowcem.

Do restauracji „Tivoli” udawali się rzekomo w celu „obłania” tej korzystnej transakcji.

Dochodzone wykazało, że rzekomi handlarze aut są kilkakrotnie karani przestępcami. Obydwóch osadzono w areszcie śledczym, jednocześnie zaś wysłano do Warszawy funkcjonariusza urzędu śledczego celem zasięgnięcia bliższych informacji.

Istnieje jednakże poważne prawdopodobieństwo, iż aresztowani mają związek przed restauracją „Tivoli”, z czego skorzy z świętokradztwem gnieźnieńskim.

SPRAWY WOJSKOWE.

ZWOLNIENIE ROCZNIKÓW 1899 i 1900.

W dniu 1 września r. b. zostanie demobilizowanych tylko 15 procent poborowych roczników 1899 i 1900 z tym, że karty demobilizacyjne i książeczki wojskowe zostaną im doręczone dnia 10 grudnia r. b., reszta natomiast popisowych, t. j. 85 procent tychże samych roczników zostanie zwolniony 15 października, do rezerwy zaś będzie przeniesiona tak samo 10 grudnia. (p.)

SLUŻBA ROCZNIKÓW POBOROWEGO 1902 i OCHOTNIKÓW.

Jak się dowiadujemy, rekruci rocznika poborowego 1902, którzy zostali na zasadzie wyciągniętych numerów losów zaliczeni do zapasu i nie otrzymali ustawo-

wo przewidzianych ulg w pełnieniu powszechnego obowiązku służby wojskowej, dalej wszyscy ochotnicy z rocznika 1903, 1904 i 1905 zaciągnięci do szeregów a wreszcie wszyscy odroczeni poborowi rocznika 1901, 1900 i poprzednich oraz częściowo z dodatkowego poboru rocznika 1899 i 1900 z kresów wschodnich zostaną wcieleni do formacji wojskowych z dniem 5 listopada r. b.

Zaliczeni na zasadzie wyciągniętych numerów losów do zapasu z wyjątkiem nauczycieli szkół ludowych, którzy zostaną zaliczeni do rezerwy na podstawie art. 70 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej będą powołani do służby czynnej ok. początku maja 1924 r. (p.)

Łódź na wulkanie strejkowym.

Wczoraj strejkowały wszystkie fabryki włókiennicze.

Ogólna sytuacja strejkowa.

Pierwszy dzień strejku, to znaczy poniedziałek, minął pod znakiem zapytania co do jego dalszych losów.

W niektórych fabrykach, jak np. Wdzewskiej manufakturze, w fabryce Poznańskiego, Gajera i całym szeregu fabryk pomniejszych praca rannej zmiany odbywała się normalnie, późniejsze jednakże zmiany pracę częściowo porzuciły.

Wobec jednakże nieosiągnięcia porozumienia na konferencjach onegdajszych z ministrem Darowskim, w dniu dzisiejszym strejk objął wszystkie fabryki prawie bez wyjątku w Łodzi oraz przemysł włókienniczy w Warszawie, Zgierza, Pabjanic, Ozorkowa, Zduńskiej Woli, Kalisza, Piotrkowa, Żyrardowa, Tomaszowa, Zelowa, Częstochowy i Zawiercia oraz częściowo Sieradza.

W dniu wczorajszym robotnicy należący do związku chrześcijańskiego przystąpili do pracy, jednakże, wobec znikomej ich liczby, zarządy fabryk odmówiły puszczania w ruch maszyn.

W Wdzewskiej manufakturze przezwano dzisiaj całkowicie pracę o godz. 12 Z większych fabryk pracuje jedynie „Ni-

ciarnia", której robotnicy są przeważnie członkami chrześcijańskiego związku, również czynną jest wykończalnia fabryki Biedermana.

Fabryka Poznańskiego jest całkowicie nieczynna, pomimo energicznej akcji chadeków, zmierzającej do uruchomienia fabryki; na wiecu w fabryce tej, będącej dotychczas twierdzą chadeków, robotnicy chadecy wystąpili przeciwko menesom swym, przemawiającym przeciwko strejkowi.

Komisje strejkowe wycofały z fabryk wszelkie siły pomocnicze, pozostawiając jedynie portjerów i stróżów.

Na ogół usiłowania chrześcijańskiego związku zmierzające do rozbitcia strejku, nie powiodły się.

Również na prowincji i w Warszawie solidarne wystąpienie związków klasowego „Pracy" doprowadziło do całkowitego bezrobocia w przemyśle włókienniczym z wyjątkiem Częstochowy, której przemysł włókienniczy znajduje się pod wpływami związku chrześcijańskiego.

Zarówno pierwszy jak drugi dzień strejku minął w całkowitym spokoju, (b)

Rezolucje Chadecji.

Stosownie do oświadczenia przedstawiciela związku Chrześcijańskiego zjednoczenia zawodowego na ogólnej konferencji, że decyzję swoją związek ten uzalednia od stanowiska ogółu delegatów fabrycznych, dnia 16 bm. wieczorem w Do mu Ludowym odbyła się w tej sprawie konferencja.

Na wstępie przedstawiciel związku p. Świątkowski zdał sprawozdanie z wyniku konferencji. Projekt nad podwyżką 50-procentową, wysunięty przez ministra Darowskiego, poddano pod ogólne głosowanie. Po ożywionej dyskusji zgromadzenie postanowiło przedstawić warunki przyjąć i z dniem 17 lipca rb. przystąpić do pracy.

Jednocześnie zgromadzenie uchwaliło następującą rezolucję:

1. wszyscy robotnicy przystępują do pracy, 2. robotnicy żądają konieczności wprowadzenia komisji statystycznej, składającej się z przedstawicieli robotników i rządu. Komisja ta ma ustalać co dwa tygodnie wzrost drożyzny i ustalone przez nią procenty mają być wskaźnikami do podwyżki w przemyśle włókienniczym. 3. robotnicy domagają się od rządu energicznej walki przeciwko wzrostowi drożyzny w państwie polskim.

Jednocześnie przedstawiciel związku Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego informuje nas, że punkt drugi został przedstawiony ministrowi pracy. Minister ze swej strony przyrzekł, że poleci woje wodzie projekt ten przeprowadzić, zaś ogólny tekst rezolucji został przesłany inspektorowi pracy. (b)

Prawdopodobnie dziś staną tramwaje.

Jak już donosiliśmy, pracownicy tramwajowi wystąpili z żądaniem podwyższenia płac o 82 proc.

W sprawie tej odbyły się już konferencje między przedstawicielami dyrekcji K. E. Ł., a związkami pracowników tramwajowych, na których to do porozumienia jeszcze nie doszło.

Ostatecznie zatarg winien być w dniu dzisiejszym załatwiony. O ile na dzisiejszej konferencji nie dojdzie do porozumienia związek prac. tramwajowych uchwalił dziś proklamować włoski strejk, t. j. tramwaje 2 godziny będą na mieście, lecz nie będą kursować i w międzyczasie delegacja pracowników uda się ponownie do dyrekcji po konkretną odpowiedź.

O ile później również nie dojdzie do porozumienia tramwaje zjadą do remizy i rozpocznie się strejk normalny. (b)

O ile później również nie dojdzie do porozumienia tramwaje zjadą do remizy i rozpocznie się strejk normalny. (b)

Strejk robotników budowlanych.

Jak już donosiliśmy polski związek pracowników przemysłu budowlanego wystąpił z żądaniem podwyższenia płac o 100 proc.

Zwołana w tej sprawie konferencja nie doszła do skutku z powodu nieprzybycia przedstawicieli pracodawców.

W związku z tem odbyło się onegdaj ogólne zebranie robotników członków polskiego związku przemysłu budowlanego.

Na zebraniu tym złożone zostało sprawozdanie z dotychczasowych pertraktacji przytoczonym referent p. Bedmarczyk wskazywał na złą wolę pracodawców i wobec tego postawił wniosek rozpoczęcia bezrobocia.

Nad sprawozdaniem tym wywiązała się obszerna dyskusja, poczem uchwalono następującą rezolucję:

„Ogólne zebranie członków związku

budowlanego P. Z. Z. stwierdza, iż przybycie przedstawicieli pracodawców na konferencję jest aktem zlekceważenia najżywniejszych potrzeb robotników budowlanych.

Wobec tego zebrani postanawiają z dniem 16 b. m. rozpocząć powszechne bezrobocie o unormowanie warunków pracy.

W razie gdyby żądania związku zostały uregulowane, zebrani postanawiają rozszerzyć strejk na wszystkie oddziały związków, które posługują się celem łódzkim."

W dniu wczorajszym przedstawiciel związku budowlanego P. Z. Z. B. Bedmarczyk interweniował w tej sprawie w Łodzi min. pracy i opowiedział się p. Darowskiego, który przyrzekł całkowite poparcie w tej sprawie

O PLACE SZEWCÓW.

Polscy związek zawodowy szewców i kamaszników zwrócił się do inspektora pracy z prośbą o zwołanie konferencji z przedstawicielami przemysłowców celem zwołania konferencji, na której omówioneby zostało określenie norm płac w stosunku do ich wartości nabywczej przed wojennej. (b)

STREJK KRAWCÓW DZIECINNYCH.

Już od 6 tygodni trwa strejk krawców dzieciennych, przytoczonym obecnie porozumienie zostało utrudnione wskutek wycofania przez robotników poprzednich żądań podwyżkowych wysokości 100 proc. i wystawienia nowych w wysokości 140 proc. Ostatnio majstrowie zaofiarowali 40 proc. podwyżki, na co się jednak pracownicy nie zgodzili, uważając ją za niewystarczającą wskutek gwałtownego wzrostu cen artykułów pierwszej potrzeby. (b)

STREJK KRAWCÓW MĘSKICH.

Jak już donosiliśmy, pracownicy prywatnych męskich zakładów krawieckich wystawili żądania podwyżki w wysokości 25 proc.

Wobec tego, iż majstrowie na żądania te nie zgodzili się, pracownicy przystąpili do strejku. (b)

STREJK PRACOWNIKÓW IGŁY.

Jak już donosiliśmy, pracownicy igły zatrudnieni w damskich magazynach konfekcyjnych, wystawili żądania w wysokości 100 proc., a wobec nieuwzględnienia ich żądań przystąpili do strejku. Onegdaj odbyło się ogólne zebranie

tychże, na którym postanowiono strejk kontynuować. (b)

O ZLIKWIDOWANIU STREJKU W OKREGU BIELSKO-BIAŁA.

Okregowy inspektor pracy p. Wójcik wyjechał w dniu wczorajszym do Bielska w celu interweniowania w sprawie zatargu przemysłu włókienniczym, który to zatarg na tle ekonomicznym doprowadził do wybuchu bezrobocia. (b)

ZLIKWIDOWANIE ZATARGU O PLACE W PRZEMYSLE BIAŁOSTOCKIM.

Na skutek energicznej interwencji okregowego inspektora pracy p. Wójkiewicza zatarg o place w Białymstoku w przemyśle włókienniczym został zlikwidowany. Robotnicy podpisali umowę z przemysłowcami, na mocy której robotnicze zostały podwyższone o 55 i 35 procent. (p)

Emigracja do Ameryki. Konsulat amerykański w Warszawie podał oświadczenie, iż w roku fiskalnym 1920, t. zn. od 1 lipca r. b. do 30 czerwca 1921, na okres powyższy wpłynęło z Polski tylko 50,000 podań o wizy na jazdę do Stanów Zjednoczonych. Po patrzeniu powyższych podań, konsulat amerykański ograniczył liczbę emigrantów z Polski, urodzonych w granicach Rzeczypospolitej do 31,146.

Wobec znacznej liczby podań na wizy w stosunku do liczby, ustanowionej przez rząd, I tak: kategoria A. jest to ta, której przysługuje prawo pierwszeństwa.

PRAWO I ŻYCIE.

Smutny koniec zbyt wesołej zabawy.

10 grudnia u. r. w młynie niskiego Cześlaka we wsi Wola-Kleszczowa odbywała się zabawa towarzyska, na którą przybył między innymi Ignacy Sopczak.

Sopczak, będąc w stanie nietrzeźwym, wszczął awanturę, wobec czego znajdujący się również na zabawie Ignacy Głapa wyprowadził na dwór Sopczaka, poczem wrócił do mieszkania, zostawiając Sopczaka na podwórzu.

Sopczak jednak wybił szybę w oknie i chciał się przez okno dostać do mieszkania Cześlaka. Widząc to kilku mężczyzn wraz z Głapem wybiegło na podwórze; Sopczak, zauważywszy Głapę, rzucił się na niego z kijem, wobec czego Sopczak cofnął się i wzięwszy od niejkiej Witówny łaskę, uderzył nią Sopczaka w głowę tak, iż ten zatoczył się i upadł.

Całe towarzystwo po „uspokojeniu" Sopczaka nie uważało za stosowne interesować się jego dalszymi losami i wróciło do mieszkania.

Po pewnym czasie dopiero jeden z bawiących na zabawie mężczyzn, niejaki Polkowski, wyszedłszy z latarką na podwórze, ujrzał Sopczaka, leżącego na ziemi bez przytomności, o czem też zawiadomił sądownictwo.

Pomimo natychmiastowej pomocy lekarskiej, Sopczak zmarł.

Sprawa ta znalazła swój epilog na wókanie sądu okregowego w składzie sędziów: Zajkowskiego (przewód liczący) oraz sędziów Kala i Daniniego.

Biegły dr., A. Gibiański, orzekł na pod-

stawie protokołu sekcji, iż śmierć nastąpiła wskutek uderzenia pałką i że przy odpowiedniej operacji natychmiastowej mógłby Sopczak być uratowany.

Oskarżony Ignacy Głapa przyznał się do inkryminowanego mu czynu, zaznaczając, iż działał w obronie własnej.

Świadkowie zaś stwierdzili, iż zmarły Sopczak był znany jako awanturnik i że na zabawie tej zachowywał się, jak brutal, tak że kobiety, którym Sopczak mocno dokuczył, musiały prosić Głapę o pomoc.

Pozatem świadkowie stwierdzili iż w pokoju było ciemno i być może, iż Głapa nie mógł się w inny sposób bronić.

Przedstawiciel oskarżenia publicznego, prokurator Wilecki wskazał na to, iż oskarżony przekroczył granicę obrony koniecznej, zadając Sopczakowi ciężkie uszkodzenia ciała nie w obronie własnego życia.

Biorąc pod uwagę jednak specjalne okoliczności łagodzące wnoszą o lekki wymiar kary.

Obrońca, adw. Bilyk, wnosil o całkowite niewinnienie oskarżonego, gdyż ten działał w obronie własnej.

Sąd po naradzie skazał Głapę na 6 miesięcy aresztu z całkowitym zaliczeniem aresztu prewencyjnego. (b)

Jedna z wielu tragedji kobiecych.

Domniela Sikorska, bez stałego miejsca zamieszkania, z zawodu służąca, w pewien cichy wieczór lipcowy szła ulicą Benedykta (6-go Sierpnia) w kierunku Placu Halera, rozmyślając o znikomości i marności doczesnego żywota.

Przed kilku bowiem miesiącami Sikorska uległa burzy miłości, która niestety nie pozostała bez „skutków".

I to gdy zbliżał się dzień rozwiązania Sikorska porzuciła służbę, by móc swobodnie rozpatrzyć się w sytuacji, w jakiej się znalazła wskutek naturalnego upośledzenia kobiet.

Na ulicy panowała cisza. Zbliżała się północ. Rządca przechodnie spieszenie dażyli w kierunku domów, oglądając się za wolno idącą samotną kobietą. Nagle Sikorska poczuła, iż zbliża się ta tragiczna chwila rozwiązania.

Przez umysł tej tak szybko, jak błyskawica przebiegła zbrodnia myśl i wykrzywiła niesamowitym grymasem jej wargi. Pomimo wzmagałego się bólu szybkim krokiem podążyła w kierunku Placu Halera, tonącego w mroku.

Tu nastąpił tragiczny moment. Pomimo przeszywających ją nawskroś cierpienia, Sikorska podniosła się z ziemi i drżącymi rękoma z chorobliwymi wybiekami na twarzy, poczęła kopać dołek,

chcąc ukryć w nim na wieki owoc swej tragicznej miłości.

Inaczej jednak pokierowały losy kilku przechodzących żołnierzy, wracających do pobliskich koszar spostrzeżonych na placu ciemną sywełkę zgarbionej kobiety i zbliżyło się ujrzawszy co się święci jeszcze w porę niedopuszcili do zbrodni.

Żołnierze ci przenieśli Sikorską do koszar, zwaną pogotowie, które przewiozły Sikorską do kliniki położniczej.

Epilog tej przedziwnie tragicznej w tonionej atmosferze powojennej deprawacji sprawy, znajdzie się na wókanie sądowniczej. (b)

NAPAD NA PLEBANJE.

W nocy z 16 na 17 b. m. nieznanymi sprawcami zakradł się o godz. 2 po północy do mieszkania ks. Stefana Jerysza na banji kościoła Przemienienia Pańskiego przy ul. Rzgowskiej 86.

Złoczyńca, który znalazł widocznie kłódnie rozkład mieszkania, wyjął z niego własność księdza i pod groźbą rewolweru zabawił 2,600,000 marek, poczem uciekł. Energiczne śledztwo w toku.

Kto nie wyjechał

na letnie wycieczki, ten mile spędzić może wolny czas w ogródku przy restauracji

„TIVOLI", Przejazd 1, Tel. 26--30

Od godz. 5 po poł. podczas podwieczorku przygrywa wykwintny kwintet. Wieczorem koncert znanej orkiestry 34 p. S. K.

Czytajcie „Republikę".

Wrote myśli o walucie papierowej

Pismo chjeńskie przeciwko naszej polityce skarbowej.

Władza lewica, w dążeniu do dobro państwa, poddaje rzeczowej krytyce naszą dotychczasową politykę ekonomiczną, która zabija dla interesów państwowych, stronnictw rządzących insynuacje, rzuci rządowi kłody pod nogi i wije do represji. Natomiast w chwili szczerości, rozważa, czy może tylności stronnictwa nie jeden dziennik prawy sam potępią to, co się dzieje pod jego stronnictwem. Oto naprzy-cytata z pewnego pisma:

Państwo już bardzo dawno większą swoich potrzeb pokrywa emisjami bankowych... Grubo bezczelne zarządowe uzasadnienie takiego wy-nia oknami pieniędzy chociażby in-nych, co w gruncie rzeczy znaczy, bo nietylko stale tracących wartości wskutek niepoahamowanej dal-emisji, ale wymiennych na prawdzi- pieniądź na ruski Nowy Rok.

Może zgoda? W „Robo-? Może zgoda w „Myśli Robotni-? O, nie. Jest to cytata z „Rzeczy-? i to nie z okresu, gdy Chjenta „kłody pod nogi“ centrolewowi, z dnia 14 lipca r. b. Niedosć na tem samo pismo zjadliwie wyszydza-tykowane u nas represje walutowe. sam rząd — wywodzi autor — do-niejszy obieg biletowy do olbrzymich- przeprowadza coraz to nowe dra- przepisy dewizowe, a równocze- drukuje nowe kupy banknotów, czy- dodatkowej siły nabywczej, czy jak- aczej nazywa się „naukowo“ to- owanie własnej waluty. I w takich- — woła autor — marka ma- nie stałym miernikiem wartości? A- nim nie stanie, bo żadnemu czaro- twem z tysiąca i jednej nocy stać- nie może to czy taki rząd ma- wo odpowiadać i t. d.

Cóż to się stało? Czy p. Stroński na- przejrzał na oczy? Nie. Te- wszystkie złote myśli o walucie papiero- wypowiada pomieniony dziennik- polityki finansowej... Niemiec- w odpowiedzi z Berlina. Ale p. Go- Goldscheider jest mimo to człowie- złośliwym, bo wiedząc, co się dzieje- pozwala sobie na tak ostre słowa- Zuchwałość jego idzie nawet- daleko, że dla domyślnych czyteln- dodaje: „To obłąd, któremu nieestety- i inni, prócz Niemców“. A któż-? Oprócz Sowdepji tylko Polska- obłądną metodę niemiecką,- charakterystyczna! Rząd Mora- wskiego, który przez endecję jest stale- jnowany o tendencje germanofil- i bolszewickie, nie trzymał się me- niemiecko-sowieckiej, lecz aż do- sady chciał naśladować „demokrację- odnia“, nie zdobywszy się zgoda na- owanie banknotów skoro nie posia-

dał na nie pokrycia w złocie. Na karko- formną inflację pozwolili sobie tylko mini- strowie endeccy i półendeccy, a teraz- gdy Chjenta doszła ostatecznie do władzy- doprowadzili ideę inflacyjną do zenitu, bo- skasowali wszystko to, co zawiera w so- bie najmniejszą aluzję do złota.

To małpowanie Niemiec jest tem śmie- szniejsze, ile że Niemcy deprecjonują swą- walutę w celu specjalnym. Pan Goryński- słusznie wyjaśnia, że w obłądnie nie- mieckim jest metoda i to bardzo prakty- czna. Za papierki wypuszczone przez rząd- niemiecki publiczność kupuje dolary, pozo- plecami kontroli dewizowej, która zapew- ne istnieje tylko dla obalamienia wierzy- cieli francuskich. W rezultacie rząd nie- miecki powie tym wierzycielom: jakże ja- mam wam płacić, kiedy wszystkie moje- marki są u nas, a tych, które jeszcze u- mnie zostały, pies nie weźmie.

Innymi słowy, Niemcy, jako dłużnik,- który nie chce płacić długu zainteresowa- ne są w tem, ażeby mieć bogate społe- czeństwo a pusty skarb. Inna rzecz, że- przez „społeczeństwo“ rozumie się tam- wielkich kapitalistów, bo „ludność niezna- miona na spadku marki traci niemniej- niż wierzyciele zagraniczni.

Polska długów nie ma, a zatem u nas- interes państwowy idzie w kierunku od- wrotnym: my powinniśmy mieć pełny- skarb, a jeżeli państwowemu kieszeniu nie- co się wypróżnia na rzecz państwa, mające- go obowiązki względem klasy pracującej, to taka polityka właśnie odpowiada za- daniom państwa demokratycznego. Cze- mu jednak naśladujemy właśnie Niemcy, z- którymi w dodatku niema u nas żadnej- analogji zewnętrzno-politycznej? Bo i w- obłądnie chjeńsko-piastowym jest metoda, jakkolwiek odmienna od metody stinne- sowskiej.

Przy zaprowadzeniu waluty złotej- budżet trzeba pokrywać podatkami, a- wydatki trzeba znacznie zmniejszyć. Na- jedno i na drugie prawica zgodzić się nie- może: podatki musieliby płacić jej wy- borecy, jako najbogatsi, którzy woła- deklamować o patriotyzmie, niż sięgać do- kieszeni. A zmniejszyć wydatków pra- wica nie może, bo państwo reakcyjno-po- licyjne jest wielce kosztowne. Więc woła- puszczać w ruch maszynkę drukarską na- rachunek warstwy pracującej, której się- w najgorszym razie rzuci ochłap w po- staci urzędowej podwyżki drożyznianej, która nazajutrz zostaje unicestwiona- przez dalszy wzrost drożyzny wskutek- dalszej inflacji. Oto co jasno wynika z- prawomyslnego artykułu p. Goryńskiego- w lejb-organie rządowego stronnictwa.

Radzimy p. Strońskiemu, ażeby zamiast- wołać o cenzurę dla opozycji, pamiętał- lepiej o przysłówiu: w domu powieszono- go nie mówi się o sznurze.

W. R.

Co słycać na giełdzie?

Warszawa, 17 lipca. (telef.).

Transakcji walutami nie było i na gieł- dzie znane są tylko kursy dyktowane. Do- lar oficjalnie podniósł się do 119 w czeku.

Po kilkudniowej silnej haussie na ry- nku akcyjnym zapenował dziś zastój, a na- wet lekkie cofanie się kursów. Wythma- czyć to można z jednej strony chęcią reali- zacji ostatnich bardzo wysokich zysków, z drugiej zaś — zwyżką walut, co mimo- wszystko zakazy prawne i policyjne bez- względnie oddziaływały na rynek giełdo- wy. Zawodowi spekulanci walutowi, któ- rzy na pewien czas w braku innego zajęcia- wzięli się do akcji, znów wracają do stery- dawnych zainteresowań.

Z akcji bankowych ciężkich Dyskonto- wy spadł w ciągu zebrania o 85 tysięcy na- sztuce, w porównaniu z ostatnim notowa- niem wczorajszym zaś o 75 tys. Handlowy- bez zmian — 800 tys. przy niepewnym na- stroju. Zachodni przy 450 tys. zyskał 25- tysięcy. Podobnie Spółki Zarob- kowe przy jedynym kursie 440 tys. zyska- ły 25 tysięcy. Jest to obecnie jedyna ak- cja bankowa, faworyzowana przez małych- graczy, gdy pozatem zarzucili oni banki i- grają na akcje przemysłowe. Zwyżkował- również Bank Przem. Lwowski, osiągając- na początku zebrania rekordowy kurs 65- tys., by spaść później do 54 tys.

Akcje cukrownicze, które z reguły- zwyżkują wraz z dolarem, jako oparte na-

eksportcie zagranicę miał dziś swój dobry- dzień.

Cukier, notowany ostatnio w sobotę- 4.800 tys. dziś poszedł do 5 i pół miliona, za- wrócił do 5.200 tys., by przy wielkim zain- teresowaniu wziąć pod koniec 5.700 tys. Częstocice zyskały 100 tysięcy.

Akcje cementowe z małemi zmianami. Firley 155 (wczoraj 140), Łazy bez zmiany- nieomal.

Z metalurgicznych i mechanicznych Ce- gielski znów spadł o 10 tys. kończąc 130- tys. Akcja ta w ciągu ostatnich miesięcy- jest systematycznie krzywdzona i nie mo- że po każdorazowej zwyżce utrzymać po- ziomu. Parowozy zniżkowały zlekka, je- dnak opinia giełdowa wiąże z nimi dobre- nadzieje. Lilpopy doznały strat poważ- niejszych. Ich wczorajszy kurs był 200 ty- sięcy, dziś zaczęły się od 210 a pod koniec- czyniono małe transakcje po 175 tys.

Akcje Zawiercia i Żyrardowa, najcież- sze na naszej giełdzie, okazują już od pe- wnego czasu ospałość. Są one tak ciężkie, iż- poprostu nie można nimi obracać. Spo- dziewane nowe emisje dodadzą im rzutko- ści. Naogół poziom nie zmienia się.

Akcje spożywcze mocno. Naftowe- zwyżkowały nierównomiernie i okazują, że- doszły do poziomu, przy którym samo- rzutnie nie wysuną się poza ogólny po- ziom zwyżkowy lub zniżkowy giełdy.

GIĘŁDA WARSZAWSKA.

PAT. — WARSZAWA, 17 lipca — Ceduły- giełdy warszawskiej.

GOTÓWKA.

Dolary 117000
 Marka niemiecka 52

CZEKI.

Belgia 5750
 Transakcji walutami nie było.

AKCJE.

(Notowania w tysiącach marek polskich.)
 Bank Dyskontowy 560—475
 Bank dla H. i Przem. 170—160—165
 Bank Przem. Lwów 65—54
 Bank Zw. Sp. Zarob. 440
 Bank Zj. Ziem. Polsk. 250—225—245
 Bank Przem. Warsz. 80
 Ziemski Bank Kred. 42
 Bank Handlowy 810—800
 Bank Kredytowy 140—150
 Bank Zachodni 430—450
 Bank Zw. Ziemian 40—47
 Bank Małopolski 150
 Polski Bank Handl. 150
 Sole potasowe 600—660
 Wildt 70—75
 Czarsk 675—625—635
 Gosławice 475—430—450
 Cukier 5500—5200—5700
 Łazy 85—87—87.5
 Węgiel 950—1065—1025
 Modrzejów 850—800
 Ostrowieckie 1750—1550—1625, V me. 1750-1500—1550
 Rudzki 295—345—322.5
 Ursus 725—710 II em. 300—340—310
 Cegielski 140—125—130
 Parowozy 205—180—195
 Zieleniewski 875—850—855
 Żyrardów 34000—36000—35000
 Jabłkowski 47—40
 Spiess 260—190—195
 Trzebinia 290
 Nafta 90—80—87.5
 Pustelnik 300—275—280
 Spirytus 900—850—870
 Belpol 30—29
 Zach. Tow. dla Handl. 40—45
 Cerata 350—320—350
 Hurt 60
 Klucze 170—175—162.5
 Kijewski 400—390—400
 Chodorów 710—650—670
 Częstocice 3500—3600—3500
 Michałow 250—365—330
 Firley 150—157.5—155
 Drzewo 35—42—37
 Lilpopy 210—167—175
 Norblin 280—400—380
 Ortwein 110—90—100
 Rohn i Zieliński 225—200

Starachowice 650—615
 Pocisk 200—178—190
 Zawiercie 40000—42000
 Borkowski 100—92.5—100
 Żegluga 27—30—25
 Ćmielów 210—255
 Habersbusch 450—470
 Nobel 315—305—310
 Elektryczność 920—990—950
 Lenartowicz 46—39—43.5
 Siła i Światło 350—290—320
 Polsk. Tow. Elektr. 92.5—155
 Sk. i garbn. 60
 Kabel 136—160—140
 Polsk. Przem. Naft. 375—360—385.

POGIĘŁDA WIECZORNA AKCJOWA.
 A. W. — WARSZAWA, 17 lipca. — Dla wa- lut tendencja bez zmiany. Dla akcji usposobienie- nieco chwiejne.

Cegielski 130.000—125.000.
 Zieleniewski 850—875.000.
 Parowóz 195.000.
 Nobel 307.500.
 Konopie 200.000.
 Pruszków 45.000.
 Przemysł węglowy 3.500 miedzi
 Lokomotywy 150—140.000.
 Kauczuk 70.000.
 Korek 85—75.000.
 Polski Lloyd 45—50.000.
 Zgierni przemysł chemiczny 200.000.

GIĘŁDY ZAGRANICZNE.

PAT. — ZURYCH, 17 lipca. — Zamknięcie- giełdy.

Berlin 0.0024.
 Nowy Jork 575.
 Londyn 2637.
 Paryż 33.40.
 Warszawa 0.0047.
 PAT. — BERLIN, 17 lipca. — Giełda urzędo- wa. (Pierwsza gotówka, druga czeki).
 Warszawa 171.25 — 174.75.
 Marka polska 170—176.
 Belgja 10573.50—10626.50.
 Włochy 9336.50—9383.50.
 Anglja 997500—102500.
 Ameryka 217455—218545.
 Francja 12768—12832.
 Szwajcaria 37905—38035.
 Austria 311.22—312.78.
 Praga 6503.50 — 6536.50.
 Jugosławia 2354—2366.
 Dolary 218000.
 Funty 1.000.000.
 Franki franc. 12800.
 PAT. — GDANSK, 17 lipca. — Urzędowa.
 Dolary amer. 249381.50—250612.50.
 Funty szterl. 1127175—1132825.
 Marki polskie 171.57—172.43.
 Przekaz na Warszawę 174.56—175.44.
 Na Paryż 15012.37 — 15087.63.

Wiadomości gospodarcze.

PODATEK PRZEMYSŁOWY.

Handlowy kor. „Republiki“ telefonuje- w Warszawie:

W przepisach wykonawczych do u- stawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmio- państwowego podatku przemysłowe- podane są ważne wyjaśnienia do art. 1- ustawy zawierającego wykaz jedno- z wolności od podatku, a mianowicie- od podatku zwolnione są państwowe- żelazne wraz z urzędnikami i- przedsiębiorstwami, związanymi z ek- sploatacją lub budową tych. Nato- miast podlegają podatkowi utrzymanie za- wodno przez towarzystwa prywatne jak- przez związki samorządowe koleje że- lazne, a w tej liczbie kolejski miejskie i- miejskie oraz tramwaje.

Do przedsiębiorstw użyteczności pub- licznej zwolnionych od podatku, zalicza- się wodociągi i kanalizacje, szpitale, la- boratoria do badania produktów, zakłady- farmaceutyczne, łaźnie, kąpieliska oraz- inne. Natomiast podlegają opodatko- waniu wszelkie inne prowadzone przez- przedsiębiorstwa samorządne przedsiębiorstwa o- charakterze zarobkowym jak np. hur- towe, sklepy, piekarnie, jakoteż nie- należące wyłącznie na potrzeby związków

samorządowych cegielnie, kamieniołomy- itp.

Od podatku przemysłowego zwalnia- ustawa przemysł ludowy, wykonywany- zarówno przez mieszkańców wsi jak i- przez mieszkańców miast pod warun- kiem, iż przemysł ten jest wykonywany- tylko ubocznie przy innym zajęciu lub za- wodzie stałym, względnie tylko w pew- nych porach roku.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Nasz kor. telefonuje z Warszawy:

Dziś wyjechał na urlop sześciotygod- niowy wice-dyrektor departamentu kre- dytowego min. skarbu p. Feliks Młynar- ski.

Notowania przedzdy wigonłowej

za ubiegły tydzień przez firmę ADOLF GOLDMAN- Warszawa, Długa 50 (Pasaz Simonsa)

18 wielbiadzia i kowercot	od 34 do 43,000
18 surowa półczosnicza	od 42 do 47,000
18 kolorowa	od 36 do 42,000
12 surowa (śnieżno-biała)	od 38 do 42,000
12 wielbiadzia, kowercot i- kolorowa	od 24 do 27,000

Niezależnie od tendencji mocnej zapotrzebowanie- wigonji wobec braku gotówki ograniczone. W kon- cu tygodnia dało się zauważyć większe ożywienie- w sprzedaży przedzdy. 745-1

Wielkiej światowej sławy
Cyrk Medrano
 MENAŻERJA.
 Nowy budynek na wzór amerykańskich letnich cyrków.

Uroczyste otwarcie **DZIŚ, dnia 18-go lipca 1923 r.**
 o godzinie 8-ej wieczór.
 100 osób personelu. — — — Bez konkurencji.
 światowej sławy pogromca dzikich zwierząt. 10 królów puszczy — dzikich lwów,
 2 królewskie tygrysy, 6 niedźwiedzi i t. d. Z poważaniem

CHARLES ILLENB

RED STAR LINE

Bezpośrednia Poczta Żegluga Parowa

Gdańsk
New-York

Antwerpja
New-York

Was znany OKRĘT **ZEELAND** odchodzi z Antwepji dnia 31.7 1923 roku

Wszyscy pasażerowie, którzy pragną jechać tym okrętem powinni natychmiast zgłosić się do

Centrali Tow. „RED STAR LINE“ Warszawa, Marszałkowska № 137

Wszelkich informacji w sprawie podróży do Ameryki (osobist. lub list.) również i co do kupna kart okrętowych, udziela się bezpłatnie w

Centrali naszej w Warszawie, oraz w filjach naszych na prowincji:

KOWEL, Łucka 158
LWÓW, Sykstuska 29
KRAKÓW, Florjańska 43
TARNOPOL, Mickiewicza 41
LUBLIN, Zamojska 17
BRZEŚĆ, Pl. Dumski 10
GRODNO, Dominikańska 1
WILNO, Wielka 10.

Lokomobila

potrzebna 150-200 KM. w dobrym stanie, możliwie dwucylindrowa z przegrzewaczem i kondensacją. Szczegółowe oferty nadesłać do biura technicznego Dr. M. Perelskiej, Białystok, Ogrodowa 7.

Sprzedaj wszelkiego rodzaju wyrobów futrzanych w surowym i gotowym stanie.

Przyjmowanie i naprawy!!
Ceny przystępne Akuratna obsługa!

I. D. DAWIDOWICZ

ulica PIOTRKOWSKA № 19 (w podwórzu)
2-gie lewe wejście III-cie piętro. 499-7

Jest do sprzedania
Koń z rolwagą
oraz rezerwoar.

Wiadomość:
ul. Kilińskiego 95.

Instrumenty muzyczne

wszelkiego rodzaju naprawe się artystycznie po cenach przystępnych. Szybkie wykonanie. Skupuje się stare instrumenty.

STRUNY
najlepszego gatunku świeżo nadeszły u

Alfreda Lessiga
Nawrot № 22.

BRYLANTY, złoto, srebro, zegarki i stare zęby, płaci najwyższe ceny
A. Herszkorn
Cegielniana 37, front róg Piotrkowskiej 507-

Rozkład jazdy.

Ważny od 1 czerwca.

LÓDŹ-FABRYCZNA.

Odjazd.

6.00 osob. Tomaszów
7.20 posp. Warszawa (bezpośr.)
8.00 osob. Kozłuszki
12.20 osob. Warszawa, Kraków
13.35 osob. Warszawa, Sosnowiec
15.20 osob. Warszawa, Sosnowiec, Kraków
17.20 osob. Kozłuszki
19.10 osob. Tomaszów
19.40 osob. Warszawa (bezpośr.)
20.55 osob. Piotrków
22.35 osob. Sosnowiec, Skarżysko
23.40 osob. Warszawa

Przyjazd.

1.05 osob. Warszawa
7.25 osob. Sosnowiec, Kraków, Skarżysko
8.35 osob. Piotrków
10.10 osob. Tomaszów
10.55 osob. Kozłuszki
13.25 osob. Kozłuszki
15.55 osob. Sosnowiec
16.25 osob. Warszawa (bezpośr.)
17.05 osob. Warszawa
21.00 posp. Sosnowiec, Kraków
21.50 posp. Warszawa (bezpośr.)
23.19 posp. Tomaszów

Prenumerata: w Łodzi mk. 23,000 i odnośz. do domu 1000 miesięcznie. — Zamiejscowa mk. 25,000 miesięcznie. Zagranicą mk. 35,000 miesięcznie.

Lecznica lekarzy specjalistów

ul. Piotrkowska 17 (drugie podwórze)

przyjmuje chorych we wszystkich specjalnościach od godz. 9 do 5 wiecz. Cena za poradę 13.000 mk., operacje i opatrunki od umowy. Szczepienie ospy, Röntgen diagnostyka, leczenie (powierzchnowe i głębokie).

Dr. Henryk Goldberg

„Unitas“, Pusta 19.

Gabinet Röntgenowski, najnowsze urządzenia.

Prześwietlenia i zdjęcia rozpoznawcze. Lecznictwo powierzchniowe (choroby skóry) i głębokie (zołty, gruźlica i guzy dobrotliwe i złośliwe)

PRZY CHOROBYCH PŁUCNYCH

mianowicie przy bronchicie, suchotach, kokluszku, katarach oraz astmie, stosują lekarze od wielu lat z dobrym skutkiem

FAGOSOL

Kaszel, zaflegnienie, poty nocne po użyciu FAGOSOLU znikają w krótkim czasie.

Apetyt wzmacnia się i chory szybko się poprawia.

Fagosol dostać można we wszystkich aptekach oraz składach aptecznych.

Kawaler

poszukuje umeblowanego pokoju w śródmieściu, najchętniej z urządzeniem łazienki. Cena nie odgrywa roli. Zgłoszenia do administracji „Republiki“ pod „Dr. L. K.“.

LÓDŹ-KALISKA.

Odjazd.

0.42 posp. Poznań, Berlin, Paryż
1.58 osob. Warszawa
3.41 osob. Kempno, Leszno
5.40 osob. Warszawa
6.32 posp. Warszawa
7.30 osob. Ostrów
10.05 osob. Kozłuszki
10.40 osob. Tarnobrzeg
13.02 osob. Poznań
14.40 osob. Warszawa
16.00 osob. Sieradz
19.05 osob. Gdańsk
19.30 osob. Ostrów
20.00 osob. Kraków, Katowice (bezpośr. Średni Kraków)
23.16 osob. Poznań

Przyjazd.

0.42 posp. Z Warszawy
1.40 osob. Kępna, Leszno
3.26 osob. Warszawy
5.25 osob. Poznań
6.50 osob. Krakowa, Katowice (bezpośr. z Krakowa)
9.40 osob. Ostrowa
9.50 osob. Gdańska
10.17 osob. Warszawy
12.47 osob. Warszawy
14.25 osob. Poznań
14.30 osob. Tarnobrzeg
18.40 osob. Ostrowa
18.55 osob. Kozłuszek
21.15 osob. Sieradza
23.01 osob. Warszawy

Dr. med.

LUBICZ

Cegielniana 43.
Choroby skórno, weneryczne i moczopłciowe.
Leczenie sztuczn. słońcem wyżynowym.
Przyjm. od godz. 7-9 w. dla pań oddzielna poczekalnia. 705

Dr. med.

Braun

Południowa Nr. 23.
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych
Przyjmuje od 8-10 i pół 1-2 i od 5-8.
Panie od 4-5

Dr. S. Kantor

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych.
ul. Piotrkowska 144 róg Ewangelickiej
Gabinet Röntgena i światło-leczniczy.
Godziny przyjęcia: 9-11 i od 5-8.
Dla pań 5-6. 388-

Dr. L. Prybulski

Choroby skórne, włosów, weneryczne i moczopłciowe.

Leczenie światłem (lampa kwarcowa) i promieniami Röntgena.
Zawadzka № 1.
Przyjmuje od 9-11 i od 5-8.
Dla pań od 4-5. 304-0

Dr.

J. Sołowiejczyk

Specjalista chorób skórnych i wener.

ul. Pańska № 4

(róg Konstanyńskie).

Przyjmuje: od 8 rano do 2 po poł. oprócz niedziel i świąt. 596-10

Dr. Ludwik FALK

Choroby skórne i weneryczne

przyjm. od 10-12 i 5-7

NAWROT № 7.

Dr. med. LEYBERG

Chor. skóry, wener. i dróg moczowych.

Trauguta 5,

powrócił.

12-2, 5-7, panie 7-8.

Dr. Różaner

Choroby skórne weneryczne i moczopłciowe, leczenie sztucznym słońcem górskim.

DZIELNA № 9.

Przyjmuje od 8-10 i pół i od 4-8

Dr. Feliks SKUSIEWICZ,

Łódź, ul. Andrzeja 11.

Choroby skórne i weneryczne. Przyjmuje: 9 i pół do 11 i 5-7 i pół g. popoł. prócz świąt. 456-6

Dr. med. M. Kerszner

Zielona 16.

Choroby dzieci i wewnętrzne

Przyjmuje od 1-3 i 6-7.

Lekarz medycyny weterynaryjnej T. Wysocki

Wschodnia 51.

Przyjmuje.

Specjalność: psy, konie. 614-4

Lekarz-Dentysta Berta Nusbaum

Piotrkowska № 51.

Godziny przyjęcia 10-1 i 4-7.

Dr. med.

CZYTAJCIE

dziat handlowy **REPUBLIKI**
a przekonajcie się, iż towary nie stanowią. Nie zwlekajcie więc i kupujcie, co kto potrzebuje: płótna, towary wełniane, firanki, chustki, obrusy, koldry, kapy, ceraty, linoleum, chodniki — Wszystko na raty, tylko w firmie

„ZGODA“

Gdańska № 77.

NB. Specjalne względy dla czytelników „Republiki“.

NA WYPŁATE

Firanki, koldry, towary białe męskie i damskie.

Piotr Chari,

Piotrkowska 37 w podwórzu

Torebki, ETAMINA,

galanteria męska, NA RATY

pończochy

R. GROBOWIECKI

Dzielna 2

Gisera

na metal

potrzebne

PUTERMAN,

Kilińskiego № 81.

Opiszenia drobne:

Kupno i sprzedaż

(za wyraz 300 m)

KUPUJE, piąc 200 proc. drożej za złoto, srebro, brylanty, sztuczne zęby, garderobę, kapy płaszowe. Presze się przekonac. Zachodnia № 32, poprzeczna oficyna, 1 p. m. 13 L. Milich. 576-30

KUPUJE meble, dywany, futra, masyzny do szycia. Wajnrach. Benedykta 19. 533-30

KUPUJE meble, dywany, futra, garderobę, masyzny do szycia, Piąc najwyższe ceny. Łaźnik. Benedykta № 28, m 13 parter. 597-35

KUPUJE perski 3x4 metry nowy do sprzedania Piotrkowska 273, m. 15. 718-3

KAZUJNIE! Za 12 milionów mk. sprzedam czarny garnitur mebli salonowych z pokrowcami w dobrym stanie (6 krzesel, 2 fotele, stół, kanapa, szafa bibliot., szafka rzeźbiona). Cegielniana 14. „Wiedza“. 736-2

Długi stół dla manufaktur, ry, deski na półki, duży cynkowy szylid, 18 płóciennych worków do sprzedania. Oferty pod „K. 56“ do „Republiki“. 48-2

Rozmaite.

(za wyraz 240 mk.)

KUSZERKA PIPIKOWA przyjmuje zamówienia pań miejscowych i przyjezdnych, Piotrkowska 132 699-10

WŁODZIENIEC obeznany z pracą biurową z ładnym charakterem pisma zmieni posadę. Łaskawe oferty proszę składać do „Republiki“ sub „G. G.“

ZRAELITKA z francuskim, angielskim z konwersacją wyjechałaby na wieś. Oferty pod „Wies“ do adm. „Republiki“. 732-1

Dwaj studenci poszukują pokoju umeblowanego lub bez przy rodzinie. Cena obojętna. Na żądanie korepetycja. Oferty do admin. „Republiki“ sub „Student“. 758-2

ZEGARMISTRZ, wykonyuje w najkrótszym czasie pod gwarancją wszelkie reperacje. Michał Renczelewski, Kilińskiego № 187, między Senatorską i Miljonową, Tramwaj № 4. 625-4

Ferster Moryc zgubił kartę rejestracyjną wydaną w Łodzi rocznik 1883. 2678-3

Zagubiony został paszport niemiecki wyd. w Łodzi na imię Marji Wasielak.

Kase ogniotrwałe

KUPIĘ

Oferty do administracji „Republiki“ dla „S. C. 5.“

Spółdzielnia Księgarska „KSIĄŻKA“

WARSZAWA, Krucza 26

Poleca następujące najnowsze wydawnictwa

W. ARGON:
Okres upadku kapitalizmu Mk. 4.800

M. BEER:
Historja powszechna socjalizmu i walk społecznych. Cz. 1. Mk. 12.000

B. CARLSON:
Likwidacja Pokoju Wersalskiego. Mk. 3.600

J. CIAĞLIŃSKI:
Teorja Kopernika. Mk. 6.000

M. GORKIJ i M. KOLCOW:
Nowelki. Mk. 1.500

S. GÖRNIAK:
Bojowym szlakiem. Mk. 18.000

J. HEMPEL:
Ewangelje i ich znaczenie. Mk. 3.600

K. KAUSKY:
Pochodzenie Chreścijaństwa. Mk. 30.000

W. KOLSKI:
Manifest komunistyczny. Mk. 4.200

S. KRUSZEWSKI i M. ZDZIARSKI:
Zycie robotnicze w Polsce. Mk. 6.000

Plac 150 procent drożej kupuję Brylanty,

złoto, srebro, perły, diamenty, stare zęby, zegarki, biżuterje, garderobę i dywany. 267-03

Konstantynowska 7

Z. MILICH,

prawa oficyna i piętro

BYŁY OFICER marynarki handlowej, polak, młody, energiczny, zna 6 obcych języków praktycznie (w słowie), poszukuje odpowiedzialnej pracy, natychmiast. Może udzielać lekcji. Sytuacja krytyczna. Zgłoszenia do „Republiki“ sub „Oficer marynarki“.

Zagubiona została wojskowa na imię Abram Ziegler, m. 20 przez P.K.U. na m. 20

Zagubiony został osobisty wyd. w na imię Ciri Solme

Zagubiono świadectwo wyciąg wyd. w na imię Waldemara drich.

Zagubiona została w wojskowa na imię Abram Ziegler, m. 20 przez P.K.U. na m. 20

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer

Zagubiony został na mkp. 150,000 stawca I. Wisliński, zyrant M. Stajer, 5 sierpnia w Łodzi, Zgierska 38. Niemożliwy uwiezawianiu znalazce proszę o na ul. Brzezińska 3, Stajer